

31977L0388

L 145/1

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

13.6.1977

ŠESTA DIREKTIVA SVETA
z dne 17. maja 1977
o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih - Skupni sistem davka na dodano vrednost:
enotna osnova za odmero

(77/388/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

sredstva iz davka na dodano vrednost, dobljena z uporabo skupne davčne stopnje od osnove za odmero, ki se enotno določi v skladu s pravili Skupnosti;

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti členov 99 in 100 Pogodbe,

ker je potreben nadaljnji napredek pri učinkovitem odpravljanju omejitev za pretok oseb, blaga, storitev in kapitala ter pri povezovanju nacionalnih gospodarstev;

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽¹⁾

ker je treba upoštevati cilj odprave obdavčitve pri uvozu in odpustitev davka pri izvozu v trgovini med državami članicami; ker je treba zagotoviti, da skupni sistem prometnih davkov ni diskriminatoren glede porekla blaga in storitev, da bo mogoče vzpostaviti skupni trg, ki bo omogočal lojalno konkurenco in odražal dejanski notranji trg;

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ker so vse države članice sprejele sistem davka na dodano vrednost v skladu s Prvo in Drugo direktivo Sveta z dne 11. aprila 1967 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih ⁽³⁾;

ker je za okrepitev nediskriminatorne narave davka treba pojasniti izraz „davčni zavezanec“, da bi ga lahko države članice uporabljale tudi za osebe, ki določene transakcije opravljajo občasno;

ker Sklep z dne 21. aprila 1970 o nadomestitvi finančnih prispevkov držav članic z lastnimi sredstvi Skupnosti ⁽⁴⁾ določa, da se ne glede na druge prihodke proračun Skupnosti v celoti financira iz lastnih sredstev Skupnosti; ker naj bi ta sredstva vključevala tudi

ker je izraz „obdavčljiva transakcija“ povzročal težave, zlasti glede transakcij, ki se obravnavajo kot obdavčljive transakcije; ker je treba te pojme pojasniti;

⁽¹⁾ UL C 40, 8.4.1974, str. 25.

⁽²⁾ UL C 139, 12.11.1974, str. 15.

⁽³⁾ UL 71, 14.4.1967, str. 1301/67.

⁽⁴⁾ UL L 94, 28.4.1970, str. 19.

ker je pri določanju kraja opravljenih obdavčljivih transakcij med državami članicami prihajalo do sporov glede pristojnosti, zlasti

pri dobavah blaga za sestavljanje in pri opravljanju storitev; ker pa je treba kljub temu, da naj bi se načeloma kot kraj opravljenih storitev štel kraj, kjer ima oseba, ki opravi storitev, sedež dejavnosti, ta kraj opredeliti, kot da je v državi osebe, za katero so storitve opravljene, zlasti v primeru določenih storitev, opravljenih med davčnimi zavezcanci, pri katerih so stroški storitev vključeni v ceno blaga;

ker je treba pojme obdavčljivega dogodka in obračuna davka uskladiti, da bi lahko uvedba stopnje Skupnosti in vse kasnejše spremembe te stopnje hkrati začele veljati v vseh državah članicah;

ker je treba davčno osnovo uskladiti tako, da so rezultati uporabe stopnje Skupnosti za obdavčljive transakcije primerljivi v vseh državah članicah;

ker morajo biti stopnje, ki jih uporabljajo države članice, takšne, da omogočajo normalen odbitek davka, uporabljenega v predhodni fazi;

ker je treba pripraviti skupni seznam oprostitev, da bi se lastna sredstva Skupnosti v vseh državah članicah lahko pobirala na enoten način;

ker je treba uskladiti pravila za odbitke glede na to, koliko vplivajo na dejansko pobrane zneske; ker je treba odbitni delež v vseh državah članicah računati na podoben način;

ker je treba določiti, katere osebe so dolžne plačati davek, zlasti za storitve, ki jih opravi oseba s sedežem v drugi državi;

ker je treba obveznosti davkoplačevalcev čim bolj uskladiti, da se zagotovijo potrebne varovalke za pobiranje davkov na enoten način v vseh državah članicah; ker morajo davkoplačevalci zlasti sestavljati periodične skupne obračune svojih transakcij, nanašajoče se na vložena sredstva in rezultate, kadar je to potrebno za določitev in spremljanje osnove za odmero virov lastnih sredstev;

ker je treba kljub temu omogočiti, da države članice ohranijo posebne ureditve za majhna podjetja v skladu s skupnimi določbami in z namenom tesnejše uskladitve; ker bi morale države članice imeti možnost uporabljati posebno ureditev, ki vključuje pavšalno povračilo vstopnega davka na dodano vrednost za kmete, ki niso zajeti v splošnih ureditvah; ker je treba določiti

osnovna načela te ureditve in za namene pobiranja lastnih sredstev sprejeti skupen način izračunavanja dodane vrednosti teh kmetov;

ker je treba zagotoviti enotno uporabo določb te direktive; ker je v ta namen treba določiti postopek Skupnosti za posvetovanja; ker bi ustanovitev odbora za davek na dodano vrednost omogočila tesno sodelovanje držav članic in Komisije;

ker bi morale imeti države članice možnost, da z določenimi omejitvami in pod določenimi pogoji sprejmejo ali ohranijo posebne ukrepe, ki odstopajo od te direktive, zaradi poenostavitve odmere davka ali zaradi preprečevanja goljufij ali izogibanja davkom;

ker bi se lahko izkazalo za primerno, da se državam članicam dovoli sklepanje sporazumov z državami nečlanicami ali z mednarodnimi organizacijami, ki vsebujejo odstopanja od te direktive;

ker je nujno zagotoviti prehodno obdobje, da se omogoči postopno sprejemanje nacionalne zakonodaje na določenih področjih,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

UVODNE DOLOČBE

Člen 1

Države članice spremenijo svoje sedanje sisteme davka na dodano vrednost v skladu z naslednjimi členi.

Države članice sprejmejo potrebne zakone in druge predpise, tako da spremenjeni sistemi začnejo veljati čim prej, najkasneje pa 1. januarja 1978.

NASLOV II

PODROČJE UPORABE

Člen 2

Predmet davka na dodano vrednost je naslednje:

1. dobava blaga ali storitev, ki jo davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države za plačilo;
2. uvoz blaga.

premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

3. Države članice lahko štejejo za davčnega zavezanca tudi vsakogar, ki občasno opravi transakcijo v zvezi z dejavnostmi iz odstavka 2 in še posebej eno od naslednjih:

- (a) dobavo objektov ali delov objektov in zemljišč, na katerih stojijo pred prvo uporabo; države članice lahko določijo pogoje uporabe tega kriterija za spremembe objektov in zemljišč, na katerih stojijo.

Države članice lahko namesto kriterija prve uporabe uporabljajo tudi drug kriterij, kot je obdobje od datuma dokončanja objekta do datuma prve dobave ali obdobje od datuma prve uporabe do datuma naslednje dobave, pod pogojem, da ta obdobja niso daljša od petih ali dveh let.

Šteje se, da je „objekt“ vsaka konstrukcija, trajno povezana s tlemi ali v tleh;

- (b) dobavo gradbenih zemljišč.

„Gradbeno zemljišče“ pomeni vsako neopremljeno ali opremljeno zemljišče, ki ga kot takega opredelijo države članice.

4. Uporaba besede „neodvisno“ iz odstavka 1 iz obdavčevanja izključuje zaposlene in druge osebe, ki jih na delodajalca vežejo pogodba o zaposlitvi ali kakršne koli druge pravne vezi, ki glede delovnih pogojev, plačila in obveznosti delodajalca ustvarjajo odnos delodajalca in delojemalca.

S pogojem posvetovanj iz člena 29 lahko vsaka država članica obravnava kot enega davčnega zavezanca osebe s sedežem na ozemlju države, ki so kljub temu, da so pravno neodvisne, med seboj finančno, gospodarsko in organizacijsko tesno povezane.

5. Državni, regionalni in lokalni organi ter druge osebe javnega prava se ne štejejo za davčne zavezance v zvezi z dejavnostmi ali transakcijami, ki jih opravljajo kot organi oblasti, tudi če pobirajo dajatve, pristojbine, prispevke ali plačila v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami.

Pri opravljanju takšnih dejavnosti ali transakcij pa se štejejo za davčne zavezance v zvezi s temi dejavnostmi ali transakcijami, če bi obravnava, kot da niso davčni zavezanci, povzročila znatno izkrivljanje konkurence.

V vsakem primeru se ti organi štejejo za davčne zavezance v zvezi z dejavnostmi iz Priloge D, če obseg teh dejavnosti ni tako majhen, da bi bil zanemarljiv.

NASLOV III

OZEMELJSKA UPORABA

Člen 3

1. Za namene te direktive je „ozemlje države“ območje uporabe Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti, kakor je za vsako državo članico določeno v členu 227.

2. „Ozemlje države“ ne vključuje naslednjih ozemelj posameznih držav članic:

v Zvezni republiki Nemčiji:

otoka Heligolanda, območja Büsingen;

v Kraljevini Danski:

Grenlandije;

v Republiki Italiji:

Livigna, Campiona d'Italia, italijanskih vod Luganskega jezera.

3. Če Komisija meni, da izločitve iz odstavka 2 niso več upravičene, zlasti glede lojalne konkurence ali virov lastnih sredstev, predloži Svetu ustrezne predloge.

NASLOV IV

DAVČNI ZAVEZANCI

Člen 4

1. „Davčni zavezanec“ je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja katero koli gospodarsko dejavnost iz odstavka 2, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

2. Gospodarske dejavnosti iz odstavka 1 obsegajo vse dejavnosti proizvajalcev, trgovcev in oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi in dejavnostmi samostojnih poklicev. Za gospodarsko dejavnost se šteje tudi izkoriščanje

Države članice lahko štejejo dejavnosti teh organov, ki so oporoščene po členu 13 ali 28, za dejavnosti, ki jih opravljajo kot organi oblasti.

NASLOV V

OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE

Člen 5

Dobava blaga

1. „Dobava blaga“ pomeni prenos pravice do razpolaganja s premoženjem v stvareh kot lastnik.

2. Za premoženje v stvareh se štejejo tudi električna energija, plin ter energija za ogrevanje, hlajenje in podobno.

3. Države članice lahko za premoženje v stvareh štejejo naslednje:

- (a) določene pravice do deleža na nepremičninah;
- (b) stvarne pravice, ki dajejo imetniku pravico uporabnika nepremičnine;
- (c) deleži ali udeležbe, ki so enakovredni deležem, ki dajejo imetniku pravno ali dejansko lastninsko pravico ali pravico do posesti nepremičnine ali dela nepremičnine.

4. Za dobavo v smislu odstavka 1 se šteje tudi:

- (a) prenos lastninske pravice na premoženju proti plačilu odškodnine po nalogu ali v imenu organa oblasti ali na podlagi zakona;
- (b) dejanska izročitev blaga na podlagi pogodbe o najemu blaga za določeno obdobje ali na podlagi prodajne pogodbe z odloženim plačilom, ki določa, da se ob normalnem poteku dogodkov lastništvo prenese najkasneje ob plačilu zadnjega obroka;
- (c) prenos blaga po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija na nakup ali prodajo.

5. Države članice lahko za dobavo v smislu odstavka 1 štejejo:

- (a) dobavo po pogodbi za izdelavo iz naročnikovega materiala, kar pomeni, da pogodbenik naročniku dobavi premičnine, ki jih je izdelal ali sestavil iz materialov ali predmetov, ki mu jih je v ta namen dal naročnik, ne glede na to, ali je pogodbenik pri tem zagotovil kakšen del uporabljenih materialov ali ne;
- (b) predajo določenih gradbenih del.

6. Za dobavo, opravljeno za plačilo, se šteje uporaba blaga s strani davčnega zavezanca, ki je del njegovih poslovnih sredstev, za njegovo zasebno rabo ali za zasebno rabo njegovih zaposlenih, ali brezplačna odtujitev ali splošneje uporaba blaga za druge namene kot za namene njegove dejavnosti, kjer je bil davek na dodano vrednost od zadevnega blaga ali sestavin tega blaga v celoti ali deloma odbiten. Vendar pa se tako ne obravnava uporaba blaga za namene dajanja vzorcev ali daril manjših vrednosti za namene dejavnosti davčnega zavezanca.

7. Za dobavo, opravljeno za plačilo, lahko države članice štejejo:

- (a) uporabo blaga s strani davčnega zavezanca za namene njegove dejavnosti, ki ga proizvede, konstruira, izkoplje, predela, nabavi ali uvozi v okviru takšne dejavnosti, kjer davek na dodano vrednost od takšnega blaga, če bi bilo pridobljeno od drugega davčnega zavezanca, ne bi bil v celoti odbiten;
- (b) uporabo blaga s strani davčnega zavezanca za namene neobdavčljivih transakcij, kjer je bil davek na dodano vrednost od takšnega blaga v celoti ali deloma odbiten pri pridobitvi ali pri uporabi v skladu s pododstavkom (a);
- (c) zadržanje blaga s strani davčnega zavezanca ali njegovih naslednikov po prenehanju opravljanja obdavčljive gospodarske dejavnosti, kjer je bil davek na dodano vrednost od takšnega blaga v celoti ali deloma odbiten pri pridobitvi ali pri uporabi v skladu s pododstavkom (a), razen v primerih iz odstavka 8.

8. Države članice lahko v primeru prenosa celotnih sredstev podjetja ali dela sredstev podjetja za plačilo ali brez plačila ali kot vložek v podjetje štejejo, da ni bila opravljena nobena dobava blaga in se tako prejemnik obravnava kot naslednik prenosnika. Po potrebi lahko države članice sprejmejo potrebne ukrepe za preprečitev izkrivljanja konkurence v primerih, kadar prejemnik ni v celoti zavezan davku.

Člen 6

Opravljanje storitev

1. „Opravljanje storitev“ pomeni vsako transakcijo, ki ni dobava blaga v smislu člena 5.

Takšne transakcije lahko med drugim vključujejo:

- odstop premoženja v pravicah, ne glede na to, ali so te pravice ustanovljene z dokumentom ali ne;
- obveznosti opustitve dejanja ali dopustitve dejanja ali stanja;
- opravljanje storitev na podlagi naloga ali v imenu organa oblasti ali na podlagi zakona.

2. Za opravljanje storitev za plačilo se štejeta:

- (a) uporaba blaga, ki je del poslovnih sredstev podjetja, za zasebno rabo davčnega zavezanca ali za zasebno rabo njegovih zaposlenih ali splošneje za druge namene kot za namene njegove dejavnosti, kjer je davek na dodano vrednost za takšno blago v celoti ali deloma odbiten;
- (b) opravljanje storitev, ki jih davčni zavezanec opravi brezplačno za svojo zasebno rabo ali za zasebno rabo svojih zaposlenih ali splošneje za druge namene kot za namene svoje dejavnosti.

Države članice lahko odstopijo od določb tega odstavka, če takšno odstopanje ne vodi k izkrivljanju konkurence.

3. Za preprečitev izkrivljanja konkurence in s pogojem posvetovanj iz člena 29 lahko države članice obravnavajo kot opravljanje storitev za plačilo opravljanje storitev davčnega zavezanca za namene njegovega podjetja, če davek na dodano vrednost od takšne storitve, če bi jo opravil drug davčni zavezanec, ne bi bil v celoti odbiten.

4. Kadar davčni zavezanec pri opravljanju storitev deluje v svojem imenu in za račun druge osebe, se šteje, da je prejel in opravil te storitve sam.

5. Člen 5(8) se smiselno uporablja tudi za opravljanje storitev.

Člen 7

Uvoz

„Uvoz blaga“ je vnos blaga na ozemlje države, kakor je opredeljeno v členu 3.

NASLOV VI

KRAJ OBDAVČLJIVIH TRANSAKCIJ

Člen 8

Dobava blaga

1. Za kraj dobave blaga se šteje:

- (a) kadar blago odpošlje ali prevaža dobavitelj ali prejemnik blaga ali tretja oseba: kraj, kjer se blago nahaja, ko se začne odpošiljanje ali prevoz blaga prejemniku. Kadar blago namesti ali sestavi dobavitelj ali druga oseba za njegov račun s poskusnim zagonom ali brez njega, se za kraj dobave šteje kraj, kjer je blago nameščeno ali sestavljeno. Kadar se namestitev ali sestavljanje opravi v drugi državi, kot je država dobavitelja, sprejme država članica, v katero se blago uvozi, vse potrebne ukrepe za izognitev dvojnemu obdavčevanju v tej državi;
- (b) če se blago ne odpošilja ali prevaža: kraj, kjer se blago nahaja po opravljeni dobavi.

2. Kadar je kraj odhoda pošiljke ali prevoza blaga v državi, ki ni država uvoza tega blaga, se z odstopanjem od odstavka 1(a) šteje, da je kraj dobave, ki jo opravi uvoznik v smislu člena 21(2), in kraj vseh kasnejših dobav v državi uvoza blaga.

Člen 9

Opravljanje storitev

1. Za kraj opravljanja storitve se šteje kraj, kjer ima izvajalec, ki opravi storitev, sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, iz katere opravi storitev, ali če nima takšnega sedeža ali stalne poslovne enote, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

2. Vendar pa:

- (a) je kraj opravljanja storitev v zvezi z nepremičninami, vključno s storitvami nepremičninskih zastopnikov in strokovnjakov, ter storitev za pripravo in koordinacijo gradbenih del, kot so storitve arhitektov in podjetij, ki zagotavljajo neposredni nadzor na kraju samem, kraj, kjer se nepremičnina nahaja;
- (b) je kraj opravljenih prevoznih storitev kraj, kjer se opravi prevoz, pri čemer se upošteva prevožena razdalja;

(c) je kraj opravljanja storitev v zvezi:

- z dejavnostmi s področja kulture, umetnosti, športa, znanosti, izobraževanja, zabavnih prireditev ali podobnih dejavnosti, vključno z dejavnostmi organizatorjev teh dejavnosti, in kadar je to ustrezno, opravljanjem pomožnih storitev,
- s pomožnimi prevoznimi dejavnostmi, kot so nakladanje, razkladanje, pretovarjanje in podobne dejavnosti,
- s ceditvijo premočnin,
- z opravljanjem storitev na premočninah,

kraj, kjer so te storitve dejansko opravljene;

(d) je pri dajanju premočnin v najem, razen vseh oblik prevoznih sredstev, ki jih najemodajalec izvozi iz ene države članice zaradi uporabe v drugi državi članici, kraj opravljanja storitev kraj uporabe;

(e) je kraj, kjer so navedene storitve opravljene, če se opravijo za naročnike s sedežem izven Skupnosti ali za davčne zavezance s sedežem v Skupnosti, vendar ne v isti državi, kjer ima izvajalec sedež, kraj, kjer ima naročnik sedež svoje dejavnosti ali ima stalno poslovno enoto, za katero se opravi storitev, ali, če takšen kraj ne obstaja, kraj, kjer ima naročnik stalno prebivališče ali začasno prebivališče:

- prenos in odstop avtorskih pravic, patentov, licenc, blagovnih znamk in podobnih pravic;
- oglaševanje;
- storitve svetovalcev, inženirjev, svetovalnih pisarn, odvetnikov, računovodij in druge podobne storitve ter obdelava podatkov in dajanje informacij;
- obveznosti v zvezi s prenehanjem ali opustitvijo, v celoti ali deloma, poslovne dejavnosti ali pravice iz te točke (e);
- bančne, finančne in zavarovalne transakcije, vključno s pozavarovanjem, razen najema sefov;
- posredovanje osebja;
- storitve zastopnikov, ki delujejo v imenu in za račun drugega, kadar za svojega naročnika posredujejo storitve iz te točke (e).

3. Da bi se izognila dvojnemu obdavčevanju, neobdavčenju ali izkrivljanju konkurence, lahko države članice v zvezi z opravljanjem storitev iz 2(e) in pri dajanju premočnin v najem štejejo, da je:

- (a) kraj opravljanja storitev, ki bi bil po tem členu na ozemlju države, zunaj Skupnosti, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo zunaj Skupnosti;
- (b) kraj opravljanja storitev, ki bi bil po tem členu izven Skupnosti, na ozemlju države, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo na ozemlju države.

NASLOV VII

OBDAVČLJIVI DOGODEK IN OBVEZNOST OBRAČUNA DAVKA

Člen 10

1. (a) „Obdavčljivi dogodek“ je dogodek, s katerim so izpolnjeni pravni pogoji, potrebni za nastanek obveznosti obračuna davka.

(b) „Obveznost obračuna“ davka nastane v trenutku, ko ima davčni organ po zakonu pravico zahtevati davek od osebe, ki ga je dolžna plačati, četudi se plačilo odloži.

2. Obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna davka nastane, ko je blago dobavljeno ali so storitve opravljene. Dobave blaga, razen dobav iz člena 5(4)(b), in opravljanje storitev, pri katerih se izdajajo zaporedni obračuni ali se izvršijo zaporedna plačila, se štejejo za zaključene v trenutku, ko poteče obdobje, na katerega se taki obračuni ali plačila nanašajo.

Če je plačilo izvršeno pred opravljenjo dobavo blaga ali preden so storitve opravljene, nastane obveznost obračuna davka ob prejemu plačila in od prejetega zneska.

Z odstopanjem od zgornjih določb lahko države članice določijo, da obveznost obračuna davka za določene transakcije ali za določene kategorije davčnih zavezancev nastane:

- najkasneje ob izdaji računa ali dokumenta, ki se priznava kot račun, ali
- najkasneje ob prejemu plačila ali

— če račun ali dokument, ki se priznava kot račun, ni izdan ali je izdan kasneje, v določenem obdobju od datuma obdavčljivega dogodka.

3. Pri uvozu blaga obdavčljivi dogodek in obveznost obračuna davka nastane, ko se blago vnese na ozemlje države, kot je opredeljeno v členu 3.

Če je uvoženo blago zavezano carini, kmetijskim prelevmanom ali dajatvam z enakim učinkom, določenim v okviru skupne politike, lahko države članice obdavčljivi dogodek in datum nastanka obveznosti obračuna davka povežejo s tistimi, predpisanimi za te dajatve Skupnosti.

Če uvoženo blago ni zavezano nobenim od teh dajatev Skupnosti, lahko države članice glede obdavčljivega dogodka in datuma nastanka obveznosti obračuna davka uporabijo določbe, ki veljajo za carine.

Če se blago uvaža po enem od postopkov iz člena 16(1)A ali v okviru tranzitnega postopka ali postopka začasnega uvoza, nastaneta obdavčljivi dogodek in datum nastanka obveznosti obračuna davka samo, če se ti postopki končajo in se blago deklarira za domačo porabo.

NASLOV VIII

DAVČNA OSNOVA

Člen 11

A. Na ozemlju države

1. Davčna osnova:

- (a) pri dobavah blaga in storitev, razen tistih iz (b), (c) in (d) tega odstavka, je vse, kar predstavlja plačilo, ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od kupca, naročnika ali tretje osebe za te dobave, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takšnih dobav;
- (b) pri dobavah iz člena 5(6) in (7) je nabavna cena blaga ali podobnega blaga ali ob odsotnosti nabavne cene lastna cena blaga, določena v trenutku dobave;
- (c) pri dobavah iz člena 6(2) so celotni stroški davčnega zavezanca za opravljene storitve;
- (d) pri dobavah iz člena 6(3) je tržna vrednost opravljenih storitev.

„Tržna vrednost“ storitev je znesek, ki bi ga moral naročnik plačati neodvisnemu izvajalcu na ozemlju države pod pogoji lojalne konkurence za pridobitev enakovrstne storitve v enaki prodajni fazi in času, ko je storitev opravljena.

2. Davčna osnova vključuje:

- (a) davke, dajatve, prelevmane in takse, razen davka na dodano vrednost;
- (b) dodatne stroške, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki jih dobavitelj ali izvajalec zaračuna kupcu ali naročniku. Stroške, ki so predmet posebnega dogovora, lahko države članice štejejo za dodatne stroške.

3. Davčna osnova ne vključuje:

- (a) znižanja cen zaradi popustov za predčasno plačilo;
- (b) popustov na ceno in rabatov, odobrenih naročniku in obračunanih v trenutku dobave;
- (c) zneskov, ki jih davčni zavezanec prejme od svojega kupca ali naročnika kot povračilo za stroške, ki jih je plačal v imenu in za račun kupca ali naročnika in ki jih je v svojih knjigah knjižil na prehodnem kontu. Davčni zavezanec mora predložiti dokazilo o dejanskem znesku teh izdatkov in ne sme odbiti nobenega davka, ki je bil lahko obračunan od teh transakcij.

B. Uvoz blaga

1. Davčna osnova je:

- (a) cena, ki jo je plačal ali jo bo plačal uvoznik, kadar je ta cena edino plačilo, kakor je opredeljeno v A(1)(a);
- (b) tržna vrednost, kadar ni nobenega plačila ali kadar cena, ki je plačana ali bo plačana, ni edino plačilo za uvoženo blago.

„Tržna vrednost“ uvoženega blaga je znesek, ki bi ga uvoznik moral plačati neodvisnemu dobavitelju na ozemlju države, iz katere je blago izvoženo pod pogoji lojalne konkurence, za pridobitev blaga v enaki prodajni fazi, kot je uvoženo blago v času nastanka obveznosti obračuna davka.

2. Države članice lahko za davčno osnovo sprejmejo vrednost, opredeljeno v Uredbi (EGS) št. 803/68 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 148, 28.6.1968, str. 6.

3. Davčna osnova vključuje, če že niso vključeni:

- (a) davke, dajatve, prelevmane in druge takse, ki se plačajo izven države uvoza, in tiste, ki se plačajo zaradi uvoza, razen davka na dodano vrednost, ki se odmeri;
- (b) dodatne stroške, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki nastanejo do prvega namembnega kraja na ozemlju države.

„Prvi namembni kraj“ je kraj, naveden na tovarnem listu ali na katerikoli drugi prevozni listini, s katero se blago uvozi v državo uvoza. Če prvi namembni kraj ni naveden, se za prvi namembni kraj šteje kraj prve premestitve tovora v tej državi.

Prav tako lahko države članice v davčno osnovo vključijo zgoraj omenjene dodatne stroške, ki nastanejo pri prevozu v drug namembni kraj, če je ta znan v trenutku nastanka obdavčljivega dogodka.

4. Davčna osnova ne vključuje dejavnikov iz A(3)(a) in (b).

5. Kadar se ponovno uvaža začasno izvoženo blago, ki je bilo v tujini popravljeno, predelano ali obdelano bodisi je bilo izdelano ali obnovljeno in ponovni uvoz ni oproščen v skladu z določbami člena 14(1)(f), države članice sprejmejo ukrepe, da zagotovijo enako obravnavo blaga za namene davka na dodano vrednost, kakor bi se obravnavalo, če bi bili zgornji postopki na tem blagu opravljeni na ozemlju države.

C. Druge določbe

1. Pri preklicu naročila, zavrnitvi ali celotnem ali delnem neplačilu ali znižanju cene po dobavi se davčna osnova ustrezno zmanjša pod pogoji, ki jih določijo države članice.

Države članice lahko odstopajo od tega pravila v primeru celotnega ali delnega neplačila.

2. Če je vrednost za določitev davčne osnove izražena v drugi valuti, kakor je valuta države članice, v kateri se opravi odmera, se menjalni tečaj določi v skladu s členom 12 Uredbe (EGS) št. 803/68.

3. Države članice lahko stroške vračljive embalaže bodisi:

- izključijo iz davčne osnove in sprejmejo potrebne ukrepe, da se ta znesek popravi, če se embalaža ne vrne,
- ali jih vključijo v davčno osnovo in sprejmejo potrebne ukrepe, da se ta znesek popravi, ko se embalaža dejansko vrne.

NASLOV IX

STOPNJE

Člen 12

1. Stopnja, ki se uporablja za obdavčljive transakcije, je stopnja, ki velja v trenutku obdavčljivega dogodka. Vendar pa:

- (a) se v primerih iz drugega in tretjega pododstavka člena 10(2) uporabi stopnja, ki velja ob nastanku obveznosti obračuna davka;
- (b) se v primerih iz drugega in tretjega pododstavka člena 10(3) uporabi stopnja, ki velja v trenutku, ko je vložen zahtevek za sprostitev blaga za domačo porabo.

2. Če se stopnje spremenijo, lahko države članice:

- v primerih iz odstavka 1(a) izvedejo popravke, da upoštevajo stopnjo, veljavno v trenutku, ko je bilo blago dobavljeno ali storitve opravljene,

- sprejmejo vse ustrezne prehodne ukrepe.

3. Splošno stopnjo davka na dodano vrednost določi vsaka država članica kot odstotek od davčne osnove in je enaka za dobavo blaga in za opravljanje storitev.

4. V določenih primerih se za dobavo blaga ali storitev lahko določijo višje ali nižje stopnje. Vsaka nižja stopnja se določi tako, da je pri uporabi take nižje stopnje znesek davka na dodano vrednost takšen, da je od njega mogoče na običajen način odbiti celoten davek na dodano vrednost, ki je odbiten v skladu z določbami člena 17.

5. Za uvoz blaga velja enaka stopnja kot za dobavo enakega blaga na ozemlju države.

NASLOV X

prava ali druge organizacije, ki jih država članica priznava kot dobrodelne;

OPROSTITVE**Člen 13****Oprostitev na ozemlju države****A. Oprostitev za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu**

1. Brez vpliva na druge določbe Skupnosti države članice pod pogoji, ki jih določijo zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe takšnih oprostitev in preprečevanja vsakršnih možnih utaj, izogibanja ali zlorab davka, oprostijo:

- (a) opravljanje storitev javnih poštnih služb, razen prevoza potnikov in telekomunikacijskih storitev, ter dobavo blaga v zvezi z opravljanjem teh storitev;
- (b) bolnišnično in izvenbolnišnično zdravstveno oskrbo ter z njo tesno povezane dejavnosti, ki jih opravljajo osebe javnega prava ali jih pod socialnimi pogoji, primerljivimi s pogoji, ki veljajo za osebe javnega prava, opravljajo bolnišnice, centri za zdravljenje in diagnostiko ter druge uradno priznane ustanove podobne vrste;
- (c) zdravstveno oskrbo pri opravljanju medicinske in paramedicinske poklicne dejavnosti, kot jo opredeli posamezna država članica;
- (d) oskrbo s človeškimi organi, krvjo ter materinim mlekom;
- (e) storitve zobnih tehnikov pri opravljanju poklicne dejavnosti in zobno protetiko, ki jo dobavijo zobozdravniki in zobni tehniki;
- (f) storitve, ki jih za svoje člane opravijo neodvisne skupine oseb, katerih dejavnosti so oproščene ali niso predmet davka na dodano vrednost, in so neposredno namenjene za opravljanje njihove dejavnosti, če te skupine od svojih članov zahtevajo samo natančno povrnitev njihovega deleža skupnih stroškov in ni verjetno, da bi takšna oprostitve povzročila izkrivljanje konkurence;
- (g) opravljanje storitev in dobavo blaga, ki je tesno povezana s socialnim skrbstvom in socialnovarstvenim delom, vključno z dobavami s strani domov za ostarele, ki jih opravljajo osebe javnega prava ali druge organizacije, ki jih država članica priznava kot dobrodelne;
- (h) opravljanje storitev in dobavo blaga, ki je tesno povezana z varstvom otrok in mladine in jo opravljajo osebe javnega

- (i) izobraževanje otrok ali mladine, šolsko ali univerzitetno izobraževanje, poklicno usposabljanje ali prekvalifikacijo, vključno z opravljanjem storitev in dobavo blaga, tesno povezano s temi storitvami, če te dejavnosti opravljajo osebe javnega prava, ki so temu namenjene, ali druge organizacije, ki jim država članica priznava podoben namen;
 - (j) poučevanje, ki ga učitelji opravljajo zasebno in se nanaša na šolsko ali univerzitetno izobraževanje;
 - (k) določeno zagotavljanje osebja s strani verskih ali filozofskih institucij za namene iz pododstavkov (b), (g), (h) in (i) tega člena zaradi zadovoljevanja duhovnih potreb;
 - (l) opravljanje storitev in dobavo blaga, ki je tesno povezana s temi storitvami in jo opravljajo neprofitne organizacije s cilji politične, sindikalne, verske, domoljubne, filozofske, človekoljubne ali državljanske narave svojim članom kot povračilo za članarino, določeno v skladu z njihovimi pravili, če ni verjetno, da bi takšna oprostitve povzročila izkrivljanje konkurence;
 - (m) določene storitve, ki so tesno povezane s športom ali telesno vzgojo in jih nepridobitne organizacije opravijo posameznikom, ki se ukvarjajo s športom ali telesno vzgojo;
 - (n) določene kulturne storitve in blago, tesno povezano s temi storitvami, ki jih opravljajo osebe javnega prava ali druge kulturne ustanove, ki jih priznava država članica;
 - (o) opravljanje storitev in dobavo blaga, ki jih opravljajo organizacije, katerih dejavnosti so oproščene v skladu z določbami pododstavkov (b), (g), (h), (i), (l), (m) in (n) zgoraj, v zvezi z dogodki za zbiranje denarnih sredstev, ki jih te organizacije organizirajo izključno za svojo lastno korist, če ni verjetno, da bi takšna oprostitve povzročila izkrivljanje konkurence. Države članice lahko uvedejo kakršne koli potrebne omejitve, zlasti glede števila dogodkov ali zneska prejemkov, pri katerem so organizacije še upravičene do oprostitev;
 - (p) opravljanje prevoznih storitev za bolne ali poškodovane osebe v vozilih, ki so za ta namen posebej prirejena, s strani pristojno pooblaščenih oseb;
 - (q) dejavnosti javnih radijskih in televizijskih ustanov, razen komercialnih.
2. (a) Države članice lahko odobrijo osebam, ki niso osebe javnega prava, vsako od oprostitev iz pododstavkov (l)(b), (g), (h), (i), (l), (m) in (n) tega člena, če v vsakem posameznem primeru izpolnjujejo enega ali več naslednjih pogojev:

- njihov cilj ni sistematično doseganje dobička, če pa dobiček vseeno dosežejo, ga ne razdelijo, ampak ga namenijo nadaljnjemu opravljanju ali izboljšanju opravljanja storitev,
- v glavnem jih prostovoljno upravljajo in vodijo osebe, ki same ali prek posrednikov nimajo neposredne ali posredne pravice do deleža v rezultatih teh dejavnosti,
- zaračunavajo cene, ki jih odobrijo organi oblasti ali ki niso višje od takšnih odobrenih cen, ali za storitve, za katere ni potrebna odobritev, cene, nižje od tistih, ki jih za podobne storitve zaračunavajo komercialna podjetja, zavezanci za davek na dodano vrednost,
- ni verjetno, da bi oprostitev za te storitve povzročila izkrivljanje konkurence, na primer, da bi postavila v slabši položaj komercialna podjetja, zavezana davku na dodano vrednost.

(b) Dobava storitev ali blaga ni oproščena v skladu s pododstavki (1)(b), (g), (h), (i), (l), (m) in (n), če:

- ni nujna za oproščene transakcije,
- je njen osnovni namen, da organizacija pridobi dodatni prihodek z opravljanjem transakcij, ki neposredno konkurirajo transakcijam komercialnih podjetij, zavezanih za davek na dodano vrednost.

B. Druge oprostitve

Brez poseganja v druge določbe Skupnosti države članice pod pogoji, ki jih določijo zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe oprostitev in preprečevanja vsakršnih možnih utaj, izogibanj ali zlorab, prostijo:

- (a) zavarovalne in pozavarovalne transakcije, vključno s povezanimi storitvami, ki jih opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki;
- (b) lizing ali dajanje v najem nepremičnin, razen:
 1. nastanitve, kot je opredeljena v zakonodaji držav članic, v hotelskem sektorju ali v sektorjih s podobnimi funkcijami, vključno z nastanitvijo v počitniških taborih ali na prostori, urejenih za taborjenje;

2. dajanja v najem garaž in površin za parkiranje vozil;
3. dajanja v najem stalno instalirane opreme in strojev;
4. najema sefov.

Države članice lahko uporabijo nadaljnje izključitve iz obsega te oprostitve;

(c) dobave blaga, ki se v celoti uporabijo za dejavnost, oproščeno po tem členu ali členu 28(3)(b), če za to blago ni bilo mogoče uveljavljati pravice do odbitka ali če ob pridobitvi ali izdelavi blaga davek na dodano vrednost ni postal odbiten na podlagi člena 17(6);

(d) naslednje transakcije:

1. dajanje kreditov in posredovanje v zvezi s krediti ter upravljanje kreditov s strani osebe, ki kredit odobri;
2. sklepanje ali druge vrste poslovanja v zvezi z garancijami za kredite ali kakršnimi koli drugimi oblikami zavarovanja denarja ter upravljanje garancij za kredite s strani osebe, ki kredit odobri;
3. transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti, tekočimi računi, plačili, transferji, dolгови, čeki ali drugimi plačilnimi instrumenti, razen izterjave dolgov in factoringa;
4. transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z valuto, bankovci in kovanci, ki se uporabljajo kot zakonito plačilno sredstvo, razen zbirk; za „zbirke“ se štejejo zlati in srebrni kovanci ter kovanci iz drugih kovin ali bankovci, ki običajno niso v uporabi kot zakonito plačilno sredstvo, ali kovanci numizmatičnega pomena;
5. transakcije, vključno s posredovanjem, razen upravljanja in hrambe, z delnicami, deleži v družbah ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen z:

— dokumenti, ki ustanavljajo lastništvo na blagu,

— pravicami ali vrednostnimi papirji iz člena 5(3);

6. upravljanje posebnih investicijskih skladov, ki jih opredelijo države članice;

(e) poštne znamke po nominalni vrednosti, ki se uporabljajo za poštne storitve na ozemlju države, fiskalne znamke ter druge podobne znamke;

- (f) stave, loterije in druge oblike iger na srečo pod pogoji in omejitvami, ki jih določi vsaka država članica;
- (g) dobave objektov ali delov objektov ter zemljišč, na katerih stojijo, razen tistih iz člena 4(3)(a);
- (h) dobave nepozidanih zemljišč, razen dobav gradbenih zemljišč iz člena 4(3)(b).

C. Izbire

Države članice lahko dovolijo davkoplačevalcem pravico do izbire za obdavčitev v primerih:

- (a) dajanja v najem in lizing nepremičnin;
- (b) transakcij iz B(d), (g) in (h) tega člena.

Države članice lahko omejijo obseg te pravice do izbire in podrobneje določijo pogoje za njeno uporabo.

Člen 14

Oprostitve pri uvozu

1. Brez vpliva na druge določbe Skupnosti države članice pod pogoji, ki jih določijo zaradi zagotovitve pravilne in enostavne uporabe takšnih oprostitev in preprečevanja vsakršnih možnih utaj, izogibanj ali zlorab, oprostitjo:

- (a) dokončen uvoz blaga, katerega dobava s strani davčnega zavezanca bi bila v državi v vsakem primeru oproščena;
- (b) uvoz blaga v okviru deklariranega tranzitnega postopka;
- (c) uvoz blaga v okviru deklariranega postopka začasnega uvoza, ki s tem izpolnjuje pogoje za oprostitve carine ali bi izpolnjevalo pogoje za oprostitve carine, če bi bilo uvoženo iz tretje države;
- (d) dokončen uvoz blaga, ki izpolnjuje pogoje za druge oprostitve carine, kakor so določene s skupno carinsko tarifo, ali bi izpolnjevalo te pogoje, če bi bilo uvoženo iz tretje države. Vendar pa imajo države članice na izbiro, da ne odobrijo oprostitve, če bi ta lahko zelo poslabšala pogoje konkurence na domačem trgu;

- (e) ponoven uvoz blaga, ki ga v stanju, kakor je bilo izvoženo, ponovno uvaža oseba, ki ga je izvozila, če izpolnjuje pogoje za oprostitve carine ali bi izpolnjevalo te pogoje, če bi bilo uvoženo iz tretje države;
- (f) ponoven uvoz premoženja, ki jo uvaža oseba, ki jo je izvozila, ali druga oseba za njen račun, na kateri so bile v drugi državi članici opravljene storitve, ki so bile obdavčene brez pravice do odbitka ali vračila davka;

(g) uvoz blaga:

- v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov, ki izpolnjuje pogoje za oprostitve carine ali bi izpolnjevalo te pogoje, če bi bilo uvoženo iz tretje države;
- s strani mednarodnih organizacij, ki jih kot take priznavajo organi oblasti države gostiteljice, in članov takih organizacij, z omejitvami in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne konvencije o ustanovitvi organizacij ali sporazumi o sedežu teh organizacij;
- ki ga na ozemlje držav članic, pogodbenic Severnoatlantske zveze, uvozijo oborožene sile drugih držav, pogodbenic te zveze, za potrebe teh sil ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi;

- (h) uvoz ulova, nepredelanega ali obdelanega po postopkih za ohranitev kakovosti za prodajo, vendar še nedobavljenega, ki ga izvajalci morskega ribolova pripeljejo v pristanišče;
- (i) opravljanje storitev v zvezi z uvozom blaga, če je vrednost takšnih storitev vključena v davčno osnovo v skladu s členom 11B(3)(b);
- (j) zlato, ki ga uvozijo centralne banke.

2. Komisija čim prej predloži Svetu predloge za določitev davčnih pravil Skupnosti, ki natančneje opredelijo obseg oprostitev iz odstavka 1, in podrobnejša pravila za njihovo izvajanje.

Do začetka veljavnosti teh pravil lahko države članice:

- ohranijo v veljavi svoje nacionalne določbe o zadevah v zvezi z zgornjimi določbami,

- prilagodijo svoje nacionalne določbe, da čim bolj zmanjšajo izkrivljanje konkurence in predvsem preprečijo neobdavčevanje ali dvojno obdavčevanje z davkom na dodano vrednost v Skupnosti,
- za doseg oprostitev uporabljajo kakršne koli administrativne postopke, za katere menijo, da so najustreznejši.

Države članice o ukrepih, ki so jih sprejele in jih sprejemajo v skladu s prejšnjimi določbami, obvestijo Komisijo, ta pa obvesti druge države članice.

Člen 15

Oprostitev pri izvozu in podobnih transakcijah ter pri mednarodnem prevozu

Brez poseganja v druge določbe Skupnosti države članice pod pogoji, ki jih določijo zaradi zagotavljanja pravilne in enostavne uporabe takšnih oprostitev in preprečevanja vsakršnih utaj, izogibanja ali zlorab, opustijo:

1. dobavo blaga, ki ga prodajalec ali druga oseba za njegov račun odpošlje ali odpelje v namembni kraj izven ozemlja države, kakor je opredeljeno v členu 3;
 2. dobavo blaga, ki ga kupec ali druga oseba, ki nima sedeža na ozemlju države, za njegov račun odpošlje ali odpelje v namembni kraj izven ozemlja države, kakor je opredeljeno v členu 3, razen blaga, ki ga prevaža kupec sam in je namenjeno opremljanju, oskrbovanju z gorivom in drugemu oskrbovanju zasebnih čolnov, zasebnih zrakoplovov ali katerih koli drugih prevoznih sredstev za zasebno rabo;
 3. opravljanje storitev, sestavljenih iz storitev na premočninah, pridobljenih ali uvoženih zaradi opravljanja teh storitev na ozemlju države, kakor je opredeljeno v členu 3, in ki jih z ozemlja te države odpošlje ali odpelje oseba, ki opravlja te storitve, ali njen naročnik, ki nima sedeža na ozemlju države, ali druga oseba za račun enega od njiju;
 4. dobavo blaga za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje:
 - (a) plovil za plovbo na odprtem morju, ki opravljajo prevoz potnikov za plačilo ali so namenjena opravljanju komercialne, industrijske ali ribiške dejavnosti;
 - (b) plovil za reševanje ali pomoč na morju ali za priobalni ribolov, razen za oskrbovanje ladij za priobalni ribolov;
 - (c) vojaških plovil, kakor je opredeljeno pod tarifno številko 89.01 A skupne carinske tarife, ki zapustijo državo in so namenjena v tuja pristanišča ali sidrišča.
- Države članice pa lahko do začetka izvajanja davčnih pravil Skupnosti na tem področju omejijo obseg te oprostitve;
5. dobavo, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem pomorskih plovil iz odstavka 4(a) in (b) ter dobavo, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, vključno z ribiško opremo, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja;
 6. dobavo, izboljšave, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem zrakoplovov, ki jih uporabljajo letalske družbe predvsem za polete na mednarodnih zračnih poteh za plačilo, ter dobavo, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja;
 7. dobavo blaga zaradi oskrbovanja z gorivom in drugega oskrbovanja zrakoplovov iz odstavka 6;
 8. opravljanje storitev, razen storitev iz odstavka 5, za neposredne potrebe pomorskih plovil iz navedenega odstavka ali njihovega tovora;
 9. opravljanje storitev, razen storitev iz odstavka 6, za neposredne potrebe zrakoplovov iz navedenega odstavka ali njihovega tovora;
 10. dobave blaga in storitev:
 - v okviru diplomatskih in konzularnih odnosov,
 - mednarodnim organizacijam, ki jih kot take priznavajo organi oblasti države gostiteljice, in članom takih organizacij, z omejitvami in pod pogoji, ki jih določajo mednarodne konvencije o ustanovitvi organizacij ali sporazumi o sedežu teh organizacij,
 - opravljene na ozemlju države članice, pogodbenice Severnoatlantske zveze, za potrebe oboroženih sil drugih držav, pogodbenic te zveze, ali spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz ali kantin, kadar te sile sodelujejo pri skupni obrambi.
- Do sprejetja davčnih pravil Skupnosti za to oprostitev veljajo pogoji in omejitve, ki jih določijo države članice.

Oprostitev se lahko izvaja tudi na način vračila davka;

11. dobave zlata centralnim bankam;

12. blago, dobavljeno pooblaščenim organizacijam, ki ga izvozijo kot del njihovih človekoljubnih, dobrodelnih dejavnosti ali dejavnosti poučevanja v tujini. Ta oprostitev se lahko izvaja tudi na način vračila davka;

13. opravljanje storitev, vključno prevoznih storitev in pomožnih transakcij, ne pa tudi opravljanja storitev, oproščenih v skladu s členom 13, če so neposredno povezane s tranzitom ali izvozom blaga ali uvozom blaga, ki uživa oprostitev po določbah člena 14(1)(b) in (c) in člena 16(1);

14. storitve, ki jih opravijo pooblaščenici in drugi posredniki, delujoči v imenu druge osebe in za njen račun, če so te storitve del transakcij iz tega člena ali transakcij, opravljenih izven ozemlja države, kakor je opredeljeno v členu 3.

Ta oprostitev se ne nanaša na potovalne agente, ki opravljajo v potnikovem imenu in za njegov račun storitve, ki se opravijo v drugih državah članicah.

(c) seda v postopek carinskega skladiščenja, opredeljen v skladu z Direktivo 69/74/EGS ⁽³⁾;

(d) se pripelje v vode in obalni pas iz člena 4 Uredbe (EGS) št. 1496/68 ⁽⁴⁾;

(e) se da v postopek drugega skladiščenja, kakor je carinsko skladiščenje, ali v postopek uvoza zaradi proizvodnje za izvoz;

B. dobave blaga, ki se pošlje ali odpelje na mesta, določena v A zgoraj, in opravljanje storitev v zvezi s takšnimi dobavami;

C. dobave blaga in storitev, opravljene na mestih, določenih v A zgoraj, in ki so še v enem od postopkov iz točke A zgoraj;

D. dobave blaga, ki je še v tranzitnem postopku ali postopku začasnega uvoza iz člena 14(1)(b) in (c), ter opravljanje storitev v zvezi s takšnimi dobavami.

2. S pogojem posvetovanj iz člena 29 se lahko države članice odločijo oprostiti uvoza in dobave blaga davčnega zavezanca, ki namerava to blago izvoziti v stanju, kakor je ali po predelavi, kakor tudi opravljanja storitev v zvezi z njegovo izvozno dejavnostjo, vendar samo do zneska, ki je enak vrednosti izvoza tega davčnega zavezanca v predhodnih 12 mesecih.

3. Komisija Svetu čim prej predloži predloge skupnih postopkov za uporabo davka na dodano vrednost za transakcije iz odstavkov 1 in 2.

Člen 16

Posebne oprostitve v zvezi z mednarodnim blagovnim prometom

1. Brez poseganja v druge določbe Skupnosti lahko države članice s pogojem posvetovanj iz člena 29, če transakcije niso namenjene za končno porabo in/ali potrošnje in je znesek davka na dodano vrednost, obračunan ob sprostitvi za domačo porabo, enak znesku davka, ki bi bil obračunan, če bi bila vsaka taka transakcija obdavčena pri uvozu ali na ozemlju države, sprejmejo posebne ukrepe, s katerimi so oproščene plačila davka na dodano vrednost vse ali nekatere od naslednjih transakcij:

A. uvoz blaga, namenjenega, da:

(a) se predloži carinskemu organu, in kadar je to ustrezno, da v začasno hrambo v skladu z Direktivo 68/312/EGS ⁽¹⁾;

(b) se vnese v prosto carinsko cono, kakršne so tiste, opredeljene z Direktivo 69/75/EGS ⁽²⁾;

NASLOV XI

ODBITKI

Člen 17

Nastanek in obseg pravice do odbitka

1. Pravica do odbitka nastane v trenutku, ko nastane obveznost za obračun odbitnega davka.

2. Dokler se blago in storitve uporabljajo za namene njegovih obdavčljivih transakcij, je davčni zavezanec upravičen odbiti davek, ki ga je dolžan plačati:

(a) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal za blago ali storitve, ki mu jih je dobavil ali mu jih bo dobavil drug davčni zavezanec;

(b) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan plačati ali ga je plačal za uvoženo blago;

⁽¹⁾ UL L 194, 6.8.1968, str. 13.

⁽²⁾ UL L 58, 8.3.1969, str. 11.

⁽³⁾ UL L 58, 8.3.1969, str. 7.

⁽⁴⁾ UL L 238, 28.9.1968, str. 1.

(c) davek na dodano vrednost, ki ga je dolžan v skladu s členoma 5(7)(a) in 6(3).

3. Države članice vsakemu davčnemu zavezanecu tudi odobrijo pravico do odbitka ali vračila davka na dodano vrednost iz odstavka 2, če se blago in storitve uporabljajo za namene:

(a) transakcij v zvezi z gospodarskimi dejavnostmi iz člena 4(2), opravljenih v drugi državi, ki bi bile upravičene do odbitka davka, če bi bile opravljene na ozemlju države;

(b) transakcij, oproščenih v skladu s členom 14(1)(i) in členoma 15 in 16(1)(B), (C) in (D) ter odstavkom 2;

(c) katerih koli transakcij, oproščenih v skladu s členom 13B(a) in (d), odstavki 1 do 5, če ima naročnik sedež izven Skupnosti ali če so te transakcije neposredno povezane z blagom, namenjenim izvozu v državo izven Skupnosti.

4. Svet si prizadeva do 31. decembra 1977 na predlog Komisije soglasno sprejeti pravila Skupnosti, ki v skladu z odstavkom 3 določajo postopke za vračilo davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža na ozemlju države. Do začetka veljavnosti takšnih postopkov Skupnosti države članice same določijo način vračila. Če davčni zavezanec ni rezident na ozemlju Skupnosti, lahko države članice zavrnejo vračilo ali naložijo dodatne pogoje.

5. Za blago in storitve, ki jih bo davčni zavezanec uporabil bodisi za transakcije iz odstavkov 2 in 3, pri katerih je davek na dodano vrednost odbiten, bodisi za transakcije, pri katerih davek na dodano vrednost ni odbiten, je odbiten samo takšen delež davka na dodano vrednost, ki se pripiše prvim transakcijam.

Ta delež se v skladu s členom 19 določi za vse transakcije, ki jih opravlja davčni zavezanec.

Države članice pa lahko:

(a) dovolijo, da davčni zavezanec določi delež za vsako področje svoje dejavnosti, če vodi ločeno knjigovodstvo za vsako področje;

(b) zahtevajo, da davčni zavezanec določi delež za vsako področje svoje dejavnosti in za vsako področje vodi ločeno knjigovodstvo;

(c) dovolijo ali zahtevajo, da davčni zavezanec opravi odbitek na podlagi uporabe vsega blaga ali dela blaga in storitev;

(d) dovolijo ali zahtevajo, da davčni zavezanec v skladu s pravilom iz prvega pododstavka opravi odbitek od vsega blaga in storitev, uporabljenih za transakcije iz tega pododstavka;

(e) kadar je davek na dodano vrednost, ki za davčnega zavezanca ni odbiten, neznaten, določijo, da se šteje, kakor da ga ni.

6. Najkasneje pred potekom štirih let od datuma začetka veljavnosti te direktive Svet na predlog Komisije soglasno odloči, kateri izdatki niso upravičeni do odbitka davka na dodano vrednost. Davek na dodano vrednost v nobenem primeru ni odbiten za izdatke, ki niso nedvomno poslovni izdatki, kot so izdatki za luksuzne predmete, razvedrilo ali zabavo.

Do začetka veljavnosti zgornjih pravil lahko države članice ohranijo vse izključitve, določene v njihovih nacionalnih zakonodajah ob začetku veljavnosti te direktive.

7. S pogojem posvetovanj iz člena 29 lahko vsaka država članica zaradi cikličnih gospodarskih razlogov iz sistema odbitkov v celoti ali delno izvzame vso ali nekatero investicijsko blago ali del investicijskega blaga ali drugo blago. Za ohranitev enakih pogojev konkurence lahko države članice, namesto da ne dovolijo odbitkov, obdavčijo blago, ki ga davčni zavezanec bodisi sam proizvede ali kupi v državi bodisi uvozi, tako da ta davek ne preseže davka na dodano vrednost, ki bi bil obračunan ob pridobitvi istovrstnega blaga.

Člen 18

Pravila za uveljavljanje pravice do odbitka

1. Za uveljavljanje svoje pravice do odbitka mora davčni zavezanec:

(a) za odbitke po členu 17(2)(a) imeti račun, sestavljen v skladu s členom 22(3);

(b) za odbitke po členu 17(2)(b) imeti uvozni dokument, na katerem je naveden kot prejemnik ali uvoznik in, na katerem je znesek naveden oziroma omogoča izračun zneska dolgovane davka;

(c) za odbitke po členu 17(2)(c) izpolnjevati formalnosti, ki jih določi vsaka država članica;

(d) če je v primerih iz člena 21(1) dolžan plačati davek kot naročnik ali kupec, izpolnjevati formalnosti, ki jih določi vsaka država članica.

2. Davčni zavezanec opravi odbitek tako, da od skupnega zneska davka na dodano vrednost, dolgovanega za dano davčno obdobje, odšteje skupni znesek davka, za katerega je v istem obdobju nastala pravica do odbitka, ki se lahko uveljavlja v skladu s določbami odstavka 1.

Države članice pa lahko zahtevajo, da davčni zavezanci, ki opravljajo občasne transakcije, opredeljene v členu 4(3), pravico do odbitka uveljavijo samo v trenutku dobave.

3. Države članice določijo pogoje in postopke, po katerih se lahko davčnemu zavezancu dovoli odbitek, ki ga ni opravil v skladu s določbami odstavkov 1 in 2.

4. Če za dano davčno obdobje znesek dovoljenih odbitkov presega znesek dolgovanega davka, lahko države članice vrnejo davek ali pa presežek prenesejo v naslednje obdobje v skladu s pogoji, ki jih določijo.

Države članice pa lahko zavrnejo vračilo ali prenos, če je znesek presežka neznaten.

Člen 19

Izračun odbitnega deleža

1. Odbitni delež po prvem pododstavku člena 17(5) se določi z ulomkom, ki ima:

- v števcu skupni znesek letnega prometa brez davka na dodano vrednost, ki se nanaša na transakcije, pri katerih je davek na dodano vrednost odbiten po členu 17(2) in (3),
- v imenovalcu skupni znesek letnega prometa brez davka na dodano vrednost, ki se nanaša na transakcije, vključene v števcu, in transakcije, pri katerih davek na dodano vrednost ni odbiten. Države članice lahko v imenovalcu vključijo tudi znesek subvencij, razen subvencij iz člena 11A(1)(a).

Delež se določi na letni podlagi kot odstotek in se zaokroži navzgor na število, ki ne sme presegati naslednjega celega števila.

2. Z odstopanjem od določb odstavka 1 se pri izračunu odbitnega deleža ne upošteva znesek prometa, nanašajočega se na dobavo investicijskega blaga, ki ga je davčni zavezanec uporabljal za namene svoje dejavnosti. Izključijo se tudi zneski prometa, ki se nanašajo na transakcije iz člena 13B(d), če so to priložnostne transakcije, in na priložnostne transakcije z nepremičninami in priložnostne finančne transakcije. Če države članice uveljavijo izbiro iz člena 20(5), da ne zahtevajo popravka za investicijsko blago, lahko v izračun odbitnega deleža vključijo tudi odtujitev investicijskega blaga.

3. Začasni delež za leto je delež, ki se izračuna na podlagi podatkov o transakcijah v preteklem letu. Če v preteklem letu ni bilo takšnih transakcij ali če so bile transakcije v znesku neznatne, odbitni delež začasno določi davčni zavezanec na podlagi svojih napovedi pod nadzorom davčnega organa. Države članice pa lahko ohranijo svoja sedanja pravila.

Odbitki na podlagi takšnega začasnega deleža se popravijo, ko se v naslednjem letu določi končni delež.

Člen 20

Popravki odbitkov

1. Začetni odbitek se popravi po postopkih, ki jih določijo države članice, zlasti:

(a) če je bil odbitek višji ali nižji od odbitka, do katerega je bil davčni zavezanec upravičen;

(b) če se po opravljenem obračunu spremenijo dejavniki, uporabljeni za določitev zneska, ki se odbije, zlasti v primeru odpopovedi nakupov ali znižanja cen; odbitek pa se ne popravi, če ostanejo transakcije v celoti ali delno neplačane, v primeru uradno dokazanega ali potrjenega uničenja, izgube ali tatvine premoženja ter v primeru dajanja daril manjših vrednosti ali dajanja vzorcev iz člena 5(6). Vendar pa lahko države članice zahtevajo popravek v primerih, ko transakcije v celoti ali delno ostanejo neplačane in v primeru tatvine.

2. Za investicijsko blago se popravek razporedi na obdobje petih let, vključno z letom, v katerem je bilo blago pridobljeno ali izdelano. Letni popravek znaša samo eno petino davka, obračunanega od tega blaga. Popravek se izvede na podlagi razlik v upravičenosti do odbitka v naslednjih letih glede na upravičenost v letu, v katerem je bilo blago pridobljeno ali izdelano.

Z odstopanjem od prejšnjega pododstavka lahko države članice za popravek upoštevajo obdobje celih pet let od trenutka prve uporabe blaga.

Pri nepremičninah, pridobljenih kot investicijsko blago, se obdobje popravkov lahko podaljša največ do 10 let.

3. Pri dobavi investicijskega blaga v obdobju popravka se šteje, kakor da jih je davčni zavezanec uporabljal za poslovni namen do konca obdobja popravka. Šteje se, da so takšne poslovne dejavnosti v celoti obdavčene, če je dobava omenjenega blaga obdavčena; šteje se, da so poslovne dejavnosti v celoti oproščene, če je dobava oproščena. Popravek se izvede samo enkrat za celotno preostalo obdobje popravka.

Vendar pa v zadnjem primeru države članice lahko določijo, da popravek ni potreben, če je kupec davčni zavezanec, ki to investicijsko blago uporablja izključno za transakcije, pri katerih je davek na dodano vrednost odbiten.

4. Za namene uporabe določb odstavkov 2 in 3 lahko države članice:

- opredelijo pojem investicijskega blaga,
- navedejo znesek davka, ki se upošteva za popravek,
- sprejmejo vse ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da popravek ne pomeni nobene neupravičene prednosti,
- dovolijo administrativne poenostavitve.

5. Če bi bil v kateri koli državi članici praktični učinek uporabe odstavkov 2 in 3 neznaten, lahko ta država članica, s pogojem posvetovanj iz člena 29, opusti uporabo teh odstavkov, pri čemer upošteva potrebo po preprečevanju izkrivljanja konkurence, celoten davčni učinek v zadevni državi članici in potrebo po ustreznih gospodarnosti administracije.

6. Če davčni zavezanec preide s splošnega načina obdavčitve na posebno ureditev ali obratno, lahko države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da davčni zavezanec zaradi tega nima neupravičenih koristi niti ni neupravičeno oškodovan.

NASLOV XII

OSEBE, KI SO DOLŽNE PLAČATI DAVEK

Člen 21

Osebe, ki so dolžne plačati davek oblastem

Davek na dodano vrednost so dolžni plačati:

1. po notranjem sistemu:

- (a) davčni zavezanec, ki opravlja obdavčljive transakcije, razen transakcij iz člena 9(2)(e), ki jih opravlja davčni zavezanec, tuji rezident. Če obdavčljivo transakcijo opravi

davčni zavezanec, tuji rezident, lahko država članica sprejme ureditev, po kateri davek plača druga oseba in ne davčni zavezanec, tuji rezident. Taka druga oseba je med drugim lahko davčni zastopnik ali druga oseba, za katero se opravi obdavčljiva transakcija. Države članice lahko tudi določijo, da namesto davčnega zavezanca nekdo drug solidarno odgovarja za plačilo davka;

- (b) osebe, za katere storitve iz člena 9(2)(e) opravijo in izvedejo davčni zavezanec, tuji rezidenti. Države članice pa lahko zahtevajo, da izvajalec storitev solidarno odgovarja za plačilo davka;
- (c) vsaka oseba, ki na računu ali drugem dokumentu, ki se priznava kot račun, izkaže davek na dodano vrednost;
2. pri uvozu: oseba ali osebe, ki jih države članice, v katere se blago uvozi, določijo ali sprejmejo kot osebe za plačilo.

NASLOV XIII

OBVEZNOSTI OSEB, KI SO DOLŽNE PLAČATI DAVEK

Člen 22

Obveznosti po notranjem sistemu

1. Vsak davčni zavezanec navede, kdaj začne, spremeni ali preneha opravljati dejavnost kot davčni zavezanec.
2. Vsak davčni zavezanec vodi dovolj podrobno knjigovodstvo, da omogoči uporabo davka na dodano vrednost in nadzor davčnega organa.
3. (a) Vsak davčni zavezanec za vsako dobavo blaga in storitev, ki jo opravi drugemu davčnemu zavezanec, izda račun ali drug dokument, ki se priznava kot račun, in hrani kopijo računa.

Vsak davčni zavezanec mora prav tako izdati račun za vsako predplačilo, ki mu ga opravi drug davčni zavezanec, preden je dobava blaga ali storitev opravljena ali dokončana.

- (b) Račun mora jasno izkazovati ceno brez davka in pripadajoči davek po posameznih stopnjah pa tudi kakršne koli oprostitve.
- (c) Države članice določijo merila za odločanje, ali se dokument prizna kot račun.

4. Vsak davčni zavezanec predloži obračun v roku, ki ga določi vsaka država članica. Ta rok ne sme presegati dveh mesecev po koncu vsakega davčnega obdobja. Države članice lahko določijo, da davčno obdobje traja en mesec, dva meseca ali eno četrletje. Države članice lahko določijo tudi drugačna obdobja, ki pa ne smejo presegati enega leta.

Obračun mora vsebovati vse podatke, ki so potrebni za izračun davka, za katerega je nastala obveznost obračuna in odbitkov, ki se opravijo, ter kadar je to ustrezno in potrebno, za določitev davčne osnove, skupen znesek transakcij, ki se nanašajo na takšen davek in odbitke ter skupni znesek oproščenih dobav.

5. Vsak davčni zavezanec plača neto znesek davka na dodano vrednost ob predložitvi obračuna. Države članice pa lahko določijo drugačen datum za plačilo zneska ali lahko zahtevajo vmesno plačilo.

6. Države članice lahko zahtevajo, da davčni zavezanec predloži poročilo, ki vsebuje podatke iz odstavka 4, za vse transakcije, opravljene v preteklem letu. To poročilo mora zagotavljati vse potrebne podatke za popravke.

7. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da osebe, ki se v skladu s členom 21(1)(a) in (b) štejejo, da so dolžne plačati davek namesto davčnega zavezanca s sedežem v drugi državi ali ki so solidarno odgovorne za plačilo, izpolnjujejo zgornje obveznosti glede obračuna in plačila.

8. Brez vpliva na določbe, ki se sprejmejo v skladu s členom 17(4), lahko države članice naložijo še druge obveznosti, za katere menijo, da so potrebne za pravilno odmero in pobiranje davka ter preprečevanje goljufij.

9. Države članice lahko oprostijo davčnega zavezanca:

- nekaterih obveznosti,
- vseh obveznosti, če ti davčni zavezanci opravljajo samo oproščene transakcije,
- plačila dolgovanega davka, če je znesek neznaten.

Člen 23

Obveznosti pri uvozu

Države članice določijo podrobna pravila za pripravo deklaracij in plačil pri uvozu blaga.

Predvsem lahko države članice določijo, da davka na dodano vrednost, ki bi ga pri uvozu blaga morali plačati davčni zavezanci ali osebe, ki so dolžne plačati davek, ali določene kategorije teh oseb, ni treba plačati v trenutku uvoza, pod pogojem, da se davek kot tak navede v obračunu, ki se predloži v skladu s členom 22(4).

NASLOV XIV

POSEBNE UREDITVE

Člen 24

Posebna ureditev za majhna podjetja

1. Države članice, ki bi pri uporabi splošne davčne ureditve za majhna podjetja lahko naleteli na težave zaradi njihovih dejavnosti ali strukture, imajo izbiro, da pod takšnimi pogoji in s takšnimi omejitvami, kot jih lahko določijo, vendar s pogojem posvetovanj iz člena 29, uporabljajo poenostavljene postopke, kot so pavšalne ureditve za obračunavanje in pobiranje davka, če to ne vodi k zmanjšanju davka.

2. Do datuma, ki ga na predlog Komisije soglasno določi Svet, ki pa ne sme biti kasnejši od datuma, na katerega se odpravi obračunavanje davka pri uvozu in odpustitev davka pri izvozu v trgovini med državami članicami:

- (a) države članice, ki so uporabile izbiro iz člena 14 Druge direktive Sveta z dne 11. aprila 1967 o uvedbi oprostitev ali progresivne davčne olajšave, lahko še naprej uporabljajo oprostitve in olajšave ter postopke za njihovo uporabo, če so v skladu s sistemom davka na dodano vrednost.

Tiste države članice, ki uporabljajo oprostitve davka za davčne zavezance, katerih letni promet je manjši od protivrednosti 5 000 evropskih obračunskih enot v nacionalni valuti po menjalnem tečaju na dan sprejetja te direktive, lahko povečajo veljavno oprostitve do 5 000 evropskih obračunskih enot.

Države članice, ki uporabljajo progresivno davčno olajšavo, ne smejo niti povečati zgornje meje progresivnih davčnih olajšav niti odobriti ugodnejših pogojev za odobravanje te olajšave;

- (b) države članice, ki niso uporabile te izbire, lahko odobrijo oprostitve davka davčnim zavezancem, katerih letni promet je največ enak protivrednosti 5 000 evropskih obračunskih enot v nacionalni valuti po menjalnem tečaju na dan sprejetja te direktive; če je ustrezno, lahko odobrijo progresivno davčno

olajšavo davčnim zavezancem, katerih letni promet presega zgornjo mejo, ki jo za uporabo oprostitve določijo države članice;

- (c) države članice, ki uporabljajo oprostitev davka za davčne zavezanke, katerih letni promet je enak ali višji od protivrednosti 5 000 evropskih obračunskih enot v nacionalni valuti po menjalnem tečaju na dan sprejetja te direktive, lahko ta znesek povečajo, da ohranijo njegovo realno vrednost.

3. Pojma oprostitev in progresivna davčna olajšava se uporabljata za dobavo blaga in storitev majhnih podjetij.

Države članice lahko določene transakcije izvzamejo iz ureditve iz odstavka 2. Določbe odstavka 2 se v nobenem primeru ne uporabljajo za transakcije iz člena 4(3).

4. Promet, ki je osnova za uporabo določb odstavka 2, obsega znesek dobavljenega blaga in storitev, kakor so opredeljene v členih 5 in 6, brez davka na dodano vrednost v obsegu, kot so obdavčene, vključujoč oproščene transakcije z vračilom davka, plačanega predhodno v skladu s členom 28(2), in znesek transakcij, ki so oproščene v skladu s členom 15, znesek nepremičninskih transakcij, finančnih transakcij iz člena 13B(d) ter zavarovalnih storitev, razen če so te transakcije pomožne transakcije.

Pri izračunu prometa pa se ne upošteva odtujitev opredmetenih ali neopredmetenih osnovnih sredstev podjetja.

5. Davčni zavezanci, oproščeni davka, nimajo pravice do odbitka davka v skladu z določbami člena 17 niti ne smejo davka izkazovati na svojih računih ali na drugih dokumentih, ki se priznavajo kot račun.

6. Davčni zavezanci, upravičeni do oprostitve davka, se lahko odločijo za splošno ureditev davka na dodano vrednost ali za poenostavljene postopke iz odstavka 1. V tem primeru imajo pravico do vsakršne progresivne davčne olajšave, ki jo lahko določa nacionalna zakonodaja.

7. Ob uporabi odstavka 1 se davčni zavezanci, ki uživajo progresivno olajšavo, obravnavajo kot davčni zavezanci, za katere velja splošna ureditev davka na dodano vrednost.

8. Komisija vsake štiri leta in prvič 1. januarja 1982 po posvetovanju z državami članicami poroča Svetu o uporabi določb tega

člena. Po potrebi in ob upoštevanju potrebe zagotoviti dolgoročno konvergenco nacionalnih predpisov temu poročilu predloži predloge za:

- (a) izboljšanje posebne ureditve za majhna podjetja;
- (b) prilagoditev nacionalnih sistemov glede oprostitev in progresivne olajšave davka na dodano vrednost;
- (c) prilagoditev meje 5 000 evropskih obračunskih enot iz odstavka 2.

9. Svet bo v primernem roku odločil, ali uresničevanje cilja iz člena 4 Prve direktive Sveta z dne 11. aprila 1967 zahteva uvedbo posebne ureditve za majhna podjetja, in se bo po potrebi odločil za omejitve in skupne pogoje izvajanja te ureditve. Do uvedbe takšne ureditve lahko države članice ohranijo svoje posebne ureditve, ki jih bodo uporabljale v skladu z določbami tega člena in kasneje sprejetih aktov Sveta.

Člen 25

Skupna pavšalna ureditev za kmete

1. Če bi uporaba splošne ureditve davka na dodano vrednost ali poenostavljene ureditve iz člena 24 za kmete povzročila težave, lahko države članice za kmete uporabijo pavšalno ureditev za nadomestitev davka na dodano vrednost, obračunanega pri nakupih blaga in storitev, ki jih opravijo kmetje pavšalisti v skladu s tem členom.

2. Pomen izrazov, uporabljenih v tem členu:

- „kmet“: davčni zavezanec, ki opravlja svojo dejavnost v enem od spodaj opredeljenih podjetij,
- „kmetijsko, gozdarsko ali ribiško podjetje“: podjetje, ki ga kot takega priznava posamezna država članica v okviru proizvodnih dejavnosti iz Priloge A,
- „kmet pavšalist“: kmet, za katerega velja pavšalna ureditev iz odstavka 3 in nadaljnjih odstavkov,
- „kmetijski proizvodi“: blago, ki ga proizvede kmetijsko, gozdarsko ali ribiško podjetje v posamezni državi članici pri opravljanju dejavnosti iz Priloge A,

- „kmetijska storitev“: katera koli storitev iz Priloge B, ki jo opravi kmet s svojo delovno silo in/ali z opremo, ki jo sam upravlja in ki se običajno uporablja v kmetijskem, gozdarskem ali ribiškem podjetju,
- „davek na dodano vrednost, obračunan na vložke“: znesek skupnega davka na dodano vrednost od blaga in storitev, ki jih kupijo vsa kmetijska, gozdarska in ribiška podjetja posamezne države članice, za katere velja sistem pavšalne ureditve, če bi bil takšen davek za kmeta odbiten v skladu s členom 17, če bi zanj veljala splošna ureditev davka na dodano vrednost,
- „odstotki pavšalnega nadomestila“: odstotki, ki jih določijo države članice v skladu z odstavkom 3 in ki jih uporabljajo v primerih iz odstavka 5, da bi omogočile kmetom pavšalistom nadomestiti davek na dodano vrednost, obračunan na vložke po določeni stopnji,
- „pavšalno nadomestilo“: znesek, ki se v primerih iz odstavka 5 izračuna iz prometa kmeta pavšalista z uporabo odstotka pavšalnega nadomestila iz odstavka 3.

3. Države članice po potrebi določijo odstotke pavšalnega nadomestila in pred začetkom njihove uporabe o tem uradno obvestijo Komisijo. Ti odstotki temeljijo na makroekonomskih statistikah za kmete pavšaliste za pretekla tri leta. Ne smejo biti določeni tako, da bi kmetje pavšalisti pridobili večja vračila, kot znaša davek na dodano vrednost, obračunan na vložke. Države članice imajo izbiro, da te odstotke zmanjšajo na stopnjo nič. Odstotek se lahko zaokroži navzgor ali navzdol do najbližje polodstotne točke.

Države članice lahko določijo različne odstotke pavšalnega nadomestila za gozdarstvo, različna podpodročja kmetijstva in ribištvo.

4. Države članice lahko kmete pavšaliste oprostijo obveznosti, ki jih imajo davčni zavezanci v skladu s členom 22.

5. Pavšalni odstotki iz odstavka 3 se uporabijo na ceno brez davka kmetijskih proizvodov in kmetijskih storitev, ki jih dobavijo kmetje pavšalisti drugim davčnim zavezancem, ki niso kmetje pavšalisti. To nadomestilo izključuje vse druge oblike odbitkov.

6. Države članice lahko določijo, da pavšalno nadomestilo plača:

- (a) davčni zavezanec, ki mu je bilo dobavljeno blago ali storitve. V tem primeru sme davčni zavezanec, ki mu je bilo dobavljeno blago ali storitve, po postopku, ki ga določijo države

članice, odbiti od davka na dodano vrednost, za katerega je zavezan, znesek pavšalnega nadomestila, ki ga je plačal kmetu pavšalistu;

(b) ali organ oblasti.

7. Države članice sprejmejo vse potrebne določbe za pravilen nadzor plačila pavšalnega nadomestila kmetom pavšalistom.

8. Pri vseh dobavah kmetijskih proizvodov in kmetijskih storitev, razen proizvodov in storitev iz odstavka 5, se šteje, da je pavšalno nadomestilo plačal kupec ali naročnik.

9. Vsaka država članica lahko izvzame iz pavšalne ureditve določene kategorije kmetov in kmete, pri katerih uporaba splošne ureditve davka na dodano vrednost ali poenostavljena ureditev iz člena 24(1) ne bi povzročala administrativnih težav.

10. Vsak kmet pavšalist se lahko v skladu s pravili in pogoji, ki jih določi vsaka država članica, odloči za uporabo splošne ureditve davka na dodano vrednost ali za poenostavljeno ureditev iz člena 24(1).

11. Komisija do konca petega leta po začetku veljavnosti te direktive predloži Svetu nove predloge glede uporabe davka na dodano vrednost za transakcije v zvezi s kmetijskimi proizvodi in storitvami.

12. Kadar se odločijo za izbiro iz tega člena, države članice določijo enotno osnovo za odmero davka na dodano vrednost zaradi izvajanja ureditve virov lastnih sredstev z uporabo skupne metode izračuna iz Priloge C.

Člen 26

Posebna ureditev za potovalne agente

1. Države članice uporabljajo davek na dodano vrednost za delovanje potovalnih agentov v skladu z določbami tega člena, če potovalni agenti poslujejo z naročniki v svojem imenu in če pri zagotavljanju potovalnih zmogljivosti uporabljajo dobave in storitve drugih davčnih zavezancev. Ta člen se ne uporablja za potovalne agente, ki delujejo samo kot posredniki in obračunavajo davek v skladu s členom 11A(3)(c). V tem členu potovalni agenti vključujejo tudi organizatorje potovanj.

2. Vse transakcije, ki jih opravi potovalni agent v zvezi s potovanjem, se obravnavajo za eno storitev potovalnega agenta potniku. Obdavčljiva je v državi članici, v kateri ima potovalni agent sedež svoje dejavnosti ali ima stalno poslovno enoto, iz katere je potovalni agent opravil storitve. Davčna osnova in cena brez davka v smislu člena 22(3)(b) glede te storitve je marža potovalnega agenta, kar pomeni razliko med celotnim zneskom, ki ga plača potnik brez davka na dodano vrednost, in dejanskimi stroški potovalnega agenta za dobave in storitve, ki jih opravijo drugi davčni zavezanci, če so te transakcije v neposredno korist potnika.

3. Če so transakcije, ki jih za potovalnega agenta opravijo drugi davčni zavezanci, opravljene izven Skupnosti, se storitev potovalnega agenta obravnava kot oproščena dejavnost posredovanja v skladu s členom 15(14). Če so te transakcije opravljene v Skupnosti pa tudi izven nje, je lahko oproščen samo tisti del storitve potovalnega agenta, ki se nanaša na transakcije izven Skupnosti.

4. Davek, ki ga potovalnemu agentu obračunajo drugi davčni zavezanci za transakcije, opisane v odstavku 2, in so v neposredno korist potnika, ni upravičen do odbitka ali vračila v katerikoli državi članici.

NASLOV XV

POENOSTAVLJENI POSTOPKI

Člen 27

1. Na predlog Komisije lahko Svet soglasno dovoli katerikoli državi članici, da uvede posebne ukrepe za odstopanje od določb te direktive, za poenostavitev postopka za obračunavanje davka ali za preprečevanje določenih vrst davčnih utaj ali izogibanja davkom. Ukrepi za poenostavitev postopka za obračunavanje davka ne smejo, razen v zanemarljivem obsegu, vplivati na znesek dolgovane davka v fazi končne potrošnje.

2. Država članica, ki želi uvesti ukrepe iz odstavka 1, o njih obvesti Komisijo in ji da na razpolago vse potrebne informacije.

3. Komisija v roku enega meseca o predlaganih ukrepih obvesti druge države članice.

4. Šteje se, da je odločitev Sveta sprejeta, če v dveh mesecih od obvestila iz prejšnjega odstavka drugim državam članicam niti Komisija niti druga država članica nista zaprosili, da zadevo obravnava Svet.

5. Tiste države članice, ki 1. januarja 1977 uporabljajo posebne ukrepe, navedene v odstavku 1 zgoraj, lahko te ukrepe ohranijo pod pogojem, da o njih do 1. januarja 1978 uradno obvestijo Komisijo, in, če so takšna odstopanja namenjena poenostavitvi postopka za obračunavanje davka, da so v skladu z zahtevo iz odstavka 1 zgoraj.

NASLOV XVI

PREHODNE DOLOČBE

Člen 28

1. Vse določbe, ki so jih države članice uveljavile v skladu z določbami prvih štirih alinej člena 17 Druge direktive Sveta z dne 11. aprila 1967, se v vsaki državi članici prenehajo uporabljati z datumom, ko v vsaki od njih začnejo veljati določbe, omenjene v drugem odstavku člena 1 te direktive.

2. Nižje stopnje in oprostitve z vračilom davka, plačanega v prehodni fazi, ki veljajo 31. decembra 1975 in izpolnjujejo pogoje iz zadnje alineje člena 17 Druge direktive Sveta z dne 11. aprila 1967, se lahko uporabljajo do datuma, ki ga soglasno določi Svet na predlog Komisije, ki pa ne sme biti kasnejši od datuma, ko se obračunavanje davka pri uvozu in odpustitev davka pri izvozu v trgovini med državami članicami odpravi. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da davčni zavezanci navedejo podatke, potrebne za določitev lastnih sredstev v zvezi s tem poslovanjem.

Svet na podlagi poročila Komisije vsakih pet let pregleda zgoraj navedene nižje stopnje in oprostitve ter po potrebi na predlog Komisije soglasno sprejme potrebne ukrepe za zagotovitev njihove postopne odprave.

3. V prehodnem obdobju iz odstavka 4 lahko države članice:

- (a) še naprej obdavčujejo transakcije, oproščene v skladu s členoma 13 ali 15 iz Priloge E k tej direktivi;
- (b) še naprej oproščajo dejavnosti iz Priloge F pod pogoji, ki jih določi zadevna država članica;
- (c)odobrijo davčnim zavezancem izbiro glede obdavčevanja oproščenih transakcij pod pogoji iz Priloge G;
- (d) še naprej uporabljajo določbe, ki odstopajo od načela takojšnjega odbitka iz prvega odstavka člena 18(2);

(e) še naprej uporabljajo ukrepe, ki odstopajo od določb členov 5(4)(c), 6(4) in 11A(3)(c);

(f) določijo, da je za dobavo objektov in gradbenih zemljišč, ki jih kupi z namenom nadaljnje prodaje davčni zavezanec, za katerega pri nakupu davek ni bil odbiten, davčna osnova razlika med prodajno in nakupno ceno;

(g) z odstopanjem od členov 17(3) in 26(3) še naprej oproščajo brez vračila vstopnega davka storitve potovalnih agentov iz člena 26(3). To odstopanje velja tudi za potovalne agente, ki delujejo v potnikovem imenu in za njegov račun.

4. Začetno prehodno obdobje traja pet let, z začetkom 1. januarja 1978. Najkasneje šest mesecev pred koncem tega obdobja in kasneje Svet po potrebi, na podlagi poročila Komisije, pregleda stanje glede odstopanj iz odstavka 3 in na predlog Komisije soglasno določi, ali naj se katero od odstopanj odpravi ali naj se odpravijo vsa odstopanja.

5. Ob koncu prehodnega obdobja se prevoz potnikov obdavči v državi odhoda za tisti del potovanja, ki se opravi v Skupnosti, v skladu s podrobnimi pravili postopka, ki jih na predlog Komisije soglasno določi Svet.

NASLOV XVII

ODBOR ZA DAVEK NA DODANO VREDNOST

Člen 29

1. Ustanovi se svetovni odbor za davek na dodano vrednost, v nadaljnjem besedilu „odbor“.

2. Odbor sestavljajo predstavniki držav članic in Komisije.

Predsednik odbora je predstavnik Komisije.

Tajniške storitve za odbor opravlja Komisija.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

4. Poleg točk, za katere se v tej direktivi zahteva posvetovanje, odbor obravnava vprašanja v zvezi z uporabo določb Skupnosti o davku na dodano vrednost, ki mu jih postavi njegov predsednik na lastno pobudo ali na zahtevo predstavnika države članice.

NASLOV XVIII

DRUGO

Člen 30

Mednarodni sporazumi

Svet lahko na predlog Komisije soglasno dovoli katerikoli državi članici, da z državo nečlanico ali mednarodno organizacijo sklene sporazum, ki lahko vsebuje odstopanja od te direktive. Država, ki želi skleniti takšen sporazum, zadevo preloži Komisiji in ji da vse informacije, potrebne za obravnavo. Komisija v enem mesecu obvesti druge države članice.

Šteje se, da je odločitev Sveta sprejeta, če v dveh mesecih od obvestila iz prejšnjega odstavka drugim državam članicam te ne zahtevajo, da zadevo obravnava Svet.

Člen 31

Obračunska enota

1. Obračunska enota, ki se uporablja v tej direktivi, je evropska obračunska enota (EUA), opredeljena v Sklepu št. 75/250/EGS ⁽¹⁾.

2. Pri preračunavanju te obračunske enote v nacionalne valute imajo države članice na izbiro, da zaokrožijo zneske, ki jih dobijo pri preračunu, do 10 % navzgor ali navzdol.

Člen 32

Rabljeno blago

Svet na predlog Komisije do 31. decembra 1977 soglasno sprejme sistem obdavčevanja Skupnosti, ki se uporablja za rabljeno blago, umetniške predmete, starine in zbirke.

Do začetka veljavnosti tega sistema Skupnosti lahko države članice, ki uporabljajo poseben sistem za te predmete v trenutku začetka veljavnosti te direktive, ohranijo ta sistem.

Člen 33

Brez vpliva na druge določbe Skupnosti določbe te direktive ne preprečujejo, da država članica ohrani ali uvede davke na zavarovalne pogodbe, davke na stave in igre na srečo, trošarine, kolke ali katere koli davke, dajatve ali bremenitve, ki jih ni mogoče označiti kot prometne davke.

⁽¹⁾ UL L 104, 24.4.1975, str. 35.

NASLOV XIX

KONČNE DOLOČBE*Člen 34*

Komisija prvič 1. januarja 1982 in nato vsaki dve leti po posvetovanju z državami članicami pošlje Svetu poročilo o uporabi skupnega sistema davka na dodano vrednost v državah članicah. Svet to poročilo pošlje Evropskemu parlamentu.

Člen 35

V primernem roku po prejemu mnenja Evropskega parlamenta in Ekonomsko-socialnega odbora in v skladu z interesi skupnega trga Svet na predlog Komisije soglasno sprejme dodatne direktive o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, zlasti za postopno omejitev ali razveljavitev ukrepov, ki jih sprejmejo države članice kot odstopanje od sistema, da bi se zagotovil popoln paralelizem nacionalnih sistemov davka na dodano vrednost in s tem dosegel cilj iz člena 4 Prve direktive Sveta z dne 11. aprila 1967.

Člen 36

Četrty odstavek člena 2 in člen 5 Prve direktive Sveta z dne 11. aprila 1967 prenehata veljati.

Člen 37

Druga direktiva Sveta št. 67/228/EGS z dne 11. aprila 1967 o davku na dodano vrednost preneha veljati v posameznih državah članicah na datume, ko se v vsaki od njih začnejo uporabljati določbe te direktive.

Člen 38

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 17. maja 1977

Za Svet

Predsednik

J. SILKIN

PRILOGA A

SEZNAM DEJAVNOSTI KMETIJSKE PROIZVODNJE

I. RASTLINSKA PROIZVODNJA

1. Proizvodnja kmetijskih rastlin, vključno z vinogradništvom
2. Proizvodnja sadja (vključno z oljkami) in vrtnin, cvetja ter okrasnih rastlin na prostem in v steklenjakih
3. Gojenje gob, proizvodnja začimb, semen in sadik; drevesnice

II. REJA IN GOJITEV ŽIVALI

1. Živinoreja
2. Reja perutnine
3. Reja kuncev
4. Čebelarstvo
5. Gojenje sviloprejk
6. Gojenje polžev

III. GOZDARSTVO

IV. RIBIŠTVO

1. Sladkovodni ribolov
2. Ribogojstvo
3. Gojenje dajen, ostrig ter drugih školjk in rakov
4. Gojenje žab

- V. Če kmet s sredstvi, ki se običajno uporabljajo v kmetijskih, gozdarskih ali ribiških podjetjih, predeluje proizvode, ki so predvsem rezultat njegove kmetijske proizvodnje, se tudi takšna predelava šteje za kmetijsko proizvodnjo

PRILOGA B

SEZNAM KMETIJSKIH STORITEV

Opravljanje kmetijskih storitev, ki so običajno del kmetijske proizvodnje, se šteje za opravljanje kmetijskih storitev, sem spadajo zlasti:

- priprava polja, žetev in košnja, mlačev, baliranje, pobiranje, spravilo, setev in sajenje
 - pakiranje in priprava kmetijskih proizvodov za trg, kot so sušenje, čiščenje, mletje, razkuževanje in siliranje
 - shranjevanje kmetijskih proizvodov
 - oskrba, vzreja in pitanje živine
 - dajanje opreme, ki se običajno uporablja v kmetijskih, gozdarskih ali ribiških podjetjih, v najem za uporabo v kmetijstvu
 - tehnična pomoč
 - uničevanje plevela in škodljivcev, zapraševanje in škropljenje posevkov in zemlje
 - upravljanje namakalnih in osuševalnih naprav
 - čiščenje, sečnja in druge gozdarske storitve
-

PRILOGA C ⁽¹⁾

SKUPNA METODA IZRAČUNA

- I. Pri izračunu dodane vrednosti za vsa kmetijska, gozdarska in ribiška podjetja se upoštevajo naslednje vrednosti brez davka na dodano vrednost:
1. vrednost skupne končne proizvodnje, vključno z lastno porabo kmetov, za skupine „kmetijski proizvodi in divjad“ in „neobdelan les“ iz točk IV in V te priloge ter proizvodnja iz predelovalnih dejavnosti iz točke V Priloge A;
 2. vrednost skupnih vlaganj, ki so potrebna za proizvodnjo iz točke (1);
 3. vrednost bruto investicij v osnovna sredstva v zvezi z dejavnostmi iz Prilog A in B.
- II. Za določitev odbitnih obdavčljivih vlaganj in proizvodnje kmetov pavšalistov se vlaganja in proizvodnja kmetov, obdavčenih po splošni ureditvi davka na dodano vrednost, odštejejo od nacionalnih računov, pri čemer se upoštevajo isti dejavniki, kot so navedeni v odstavku I.
- III. Dodana vrednost za kmete pavšaliste je enaka razliki med vrednostjo skupne končne proizvodnje brez davka na dodano vrednost iz točke I(1) in skupno vrednostjo vlaganj iz točke I(2) skupaj z bruto investicijami v osnovna sredstva iz točke I(3). Vsi ti dejavniki veljajo samo za kmete pavšaliste.

IV. KMETIJSKI PROIZVODI IN DIVJAD

Šifra SUES

Žito (razen riža)

Pšenica in pira	10.01.11	1
	10.01.19	1
Ozimna pšenica in pira	–	
Jara pšenica	–	
Trda pšenica	10.01.51	
	10.01.59	
Ozimna pšenica	–	
Jara pšenica	–	
Rž in soržica		
Rž	10.02.00	
Ozimna rž	–	
Jara rž	–	
Soržica	10.01.11	2
	10.01.19	2

(¹) Klasifikacija, ki se uporablja v tej prilogi, je klasifikacija iz gospodarskih računov za kmetijstvo (Economic Accounts for Agriculture) Statističnega urada Evropskih skupnosti (SOEC).

Šifra SUES

Ječmen	10.03.10	
	10.03.90	
Jari ječmen	–	
Ozimni ječmen	–	
Oves in poletne žitne mešanice		
Oves	10.04.10	
	10.04.90	
Poletne žitne mešanice	–	
Koruzna	10.05.10	
	10.05.92	
Druga žita (razen riža)		
Ajda	10.07.10	
Proso	10.07.91	
Sirek v zrnju	10.07.95	
Seme za ptiče	10.07.96	
Druga žita, ki niso omenjena drugod (razen riža)	10.07.99	
Riž (neoluščen ali surov)	10.06.11	
Stročnice		
Sušeni grah in krmni grah	07.05.11	
Sušeni grah (razen krmnega graha)	–	
Sušeni grah (razen čičerike)	–	
Čičerika	–	
Krmni grah	–	
Stročji fižol, bob in navadni fižol		
Stročji fižol	07.05.15	
Bob in navadni fižol	07.05.95	
Druge stročnice		
Leča	07.05.91	
Grašica	12.03.31	2
Volčji zob	12.03.49	2
Sušene stročnice, ki niso navedene drugod, mešanice sušenih stročnic ter mešanice žit in sušenih stročnic	07.05.97	
Korenovke in gomoljnice (družina kapusnic za krmo)		
Krompir		
Krompir (razen semenskega krompirja)		
Zgodnji krompir	07.01.13	
	07.01.15	
Pozni krompir	07.01.17	
	07.01.19	
Semenski krompir	07.01.11	
Sladkorna pesa	12.04.11	

Šifra SUES

Mangold in krmna pesa; podzemna koleraba, krmno korenje in krmna repa;
druge korenovke in krmne kapusnice

Mangold in krmna pesa	}	12.10.10	
Podzemna koleraba, krmno korenje, krmna repa			
Podzemna koleraba			
Krmno korenje, krmna repa			
Krmno zelje in ohrovt		12.10.99	2
Druge korenovke in gomoljnice			
Laška repa/topinambur		07.06.10	
Sladki krompir		07.06.50	
Korenovke, gomoljnice in kapusnice, ki niso navedene drugod		07.06.30	
		12.10.99	3

Industrijske rastline

Oljna semena in plodovi (razen oljk)

Seme oljne ogrščice in oljne repice	12.01.91
Ozimna oljna ogrščica	–
Jara oljna ogrščica	–
Oljna repica	–
Sončično seme	12.01.95
Soja	12.01.40
Ricinusovo seme	12.01.50
Laneno seme	12.01.61
	12.01.69
Sezamovo, konopljino, gorčično in makovo seme	
Sezamovo seme	12.01.97
Konopljino seme	12.01.94
Gorčično seme	12.01.92
Oljni mak in makovo seme	12.01.93

Rastline za vlakna

Lan	54.01.10
Konoplja	57.01.10

Tobak, surov ali nepredelan (vključno sušeni tobak)

	24.01.10
	24.01.90

Hmelj

	12.06.00
Druge industrijske rastline	
Korenine cikoriije	12.05.00

Zdravilne rastline, dišavnice, začimbe in rastline, ki se uporabljajo v
parfumeriji

Žafran	09.10.31
Kumina	07.01.82
Zdravilne rastline, dišavnice, začimbe in rastline, ki se uporabljajo v parfumeriji in niso navedenedrugod	} 09.09 (11-13-15-17-18) 09.10 (11-20-51-55-71) 12.07 (10-20-30-40-50- 60-70-80-91-99)

Sveže vrtnine

Kapusnice za človeško prehrano

Cvetača	07.01.21
	07.01.22

	Šifra SUES	
Druge kapusnice		
Brstični ohrovt	07.01.26	
Belo zelje	}	07.01.23
Rdečo zelje		
Ohrovt	}	07.01.27
Zgodnji ohrovt		
Kapusnice, ki niso navedene drugod		1
Listnata in stebelna zelenjava, razen kapusnic		
Belušna, listna in gomoljna zelena	07.01.51	
	07.01.53	
	07.01.97	2
Por	07.01.68	
Solata v glavicah	07.01.31	
	07.01.33	
Endivija	07.01.36	1
Špinača	07.01.29	
Beluši	07.01.71	
Radič (vitlof)	07.01.34	
Artičoke	07.01.73	
Druga listnata in stebelna zelenjava		
Motovilec	07.01.36	2
Okrogle artičoke in jedilni mošnjak	07.01.37	
Komarček	07.01.91	
Rabarbara	}	07.01.97
Kreša		
Peteršilj		
Brokoli		
Listnata in stebelna zelenjava, ki ni navedena drugod		1
Plodovke		
Paradižnik	07.01.75	
	07.01.77	
Kumare in kumarice	07.01.83	
	07.01.85	
Melone	08.09.10	
Jajčevci, buče in bučke	07.01.95	
Sladka paprika	07.01.93	
Druge plodovke	07.01.97	3
Korenovke in čebulnice		
Kolerabica	07.01.27	2
Repa	}	07.01.54
Korenček		
Česen	07.01.67	
Čebula in šalotka	07.01 (62-63-66)	
Pesa (rdeča pesa)	}	07.01.56
Črni koren		
Druge korenovke in čebulnice (drobnjak, redkve, redkvice, hren)		07.01.59
Stročnice	07.01.41	
Grah	07.01.43	

	Šifra SUES			
Fižol	07.01.45			
	07.01.47			
Druge stročnice	07.01.49			
Gojene gobe	07.01.87			
Sveže sadje, vključno z agrumi (razen grozdja in oljk)				
Namizna jabolka in hruške				
Namizna jabolka	08.06 (13-15-17)			
Namizne hruške	08.06 (36-38)			
Jabolka in hruške za predelavo				
Jabolka za predelavo	08.06.11			
Hruške za predelavo	08.06.32			
Koščičasto sadje				
Breskve	08.07.32			
Marelice	08.07.10			
Češnje	08.07 (51-55)			
Slive (vključno zeleni in rumeni ringlo in češplje)	08.07 (71-75)			
Drugo koščičasto sadje	08.07.90			
Lupinasto sadje				
Orehi	08.05.31			
Lešniki	08.05.91			
Mandlji	08.05.11			
	08.05.19			
Kostanj	08.05.50			
Drugo lupinasto sadje (razen tropskih oreščkov)				
Pistacije	08.05.70			
Drugo lupinasto sadje, ki ni navedeno drugod	08.05.97	1		
Drugo sadje				
Fige	08.03.10			
Kutine	08.06.50			
Drugo sadje, ki ni navedeno drugod (razen tropskega sadja)	08.09.90	1		
Jagode	08.08 (11-15)			
Jagodičevje				
Črni in rdeči ribez				
Agrumi	08.08.41			
	Rdeči ribez	08.08.49	49	Maline
			1	08.08.901
Drugo jagodičevje (npr. gojene robidnice)	08.09.90	2	08.09.90	2
Črni ribez				
Pomaranče	08.02 (21-22-24-27)			
Mandarine in klementine	08.02 (32-36)			
Limone	08.02.50			
Grenivka	08.02.70			

Šifra SUES

Drugi agrumi	08.02.90
Citronovec	—
Limete	—
Bergamotke	—
Agrumi, ki niso navedeni drugod	—

Grozdje in oljke

Grozdje	
Namizno grozdje	08.04 (21-23)
Drugo grozdje (za proizvodnjo vina, sadnega soka in rozin)	08.04 (25-27)
Oljke	
Namizne oljke	07.01.78
Druge oljke (za proizvodnjo oljčnega olja)	07.01.79
	07.03.13

Drugi rastlinski proizvodi

Krmne rastline ⁽¹⁾	12.10.99	1
Proizvodi drevesnic		
Sadike sadnega drevja in grmičevja	06.02 (19-40-51-55)	
Trsne cepljenke	06.02 (10-30)	
Sadike okrasnega drevja in grmičevja	06.02 (71-75-79-98)	
Sadike in potaknjenci gozdnega drevja	06.02.60	
Rastlinski materiali, ki se uporabljajo predvsem za pletarstvo		
Vrbovo protje, ločje, španski trs	14.01 (11-19-51-59)	
Trs, bambus	14.01 (31-39)	
Drugi rastlinski materiali, ki se uporabljajo predvsem za pletarstvo	14.01.90	
Cvetje, okrasne rastline in božična drevesca		
Čebulnice, gomolji, živice in korenike	06.01.10	
Okrasne rastline	} 06.01 (31-39) 06.03 (11-15-90) 06.04 (20-40-50) 06.04.90	
Rezano svetje, veje in listje		
Božična drevesca		
Trajnice		06.02.92
Semena		
⁽²⁾ Semena kmetijskih rastlin	06.02.95	
	12.03 (11-19-35-39-44-46-84-86-89)	
	12.03.31	1
	12.03.49	1
Seme rastlin za cvetje	12.03.81	

⁽¹⁾ Npr. seno, detelja (razen kapusnic).⁽²⁾ Razen žitnega semena, semenskega riža in krompirja.

Šifra SUES

Divje rastoče rastline ⁽¹⁾	07.01 (88-89)
	08.05.97 2
	08.08.31
	08.08.35
	08.08.49 2
	08.08.90 2
	23.06.10 1
Stranski proizvodi pri pridelavi: ⁽²⁾	
Žit (razen riža)	12.08 (10-31)
Riža	12.08.90
	12.09.00
Stročnic	13.03.12
Korenovk in gomoljnic	14.02 (10-21-23-25-29)
	14.03.00
Industrijskih rastlin	14.04.00
Svežih vrtnin	14.05 (11-19)
	15.16.10
Sadja in agrumov	23.06.10
	2
Grozdja in oljk	23.06.30
	13.01.00
Drugih rastlin	
Rastlinski proizvodi, ki niso navedeni drugod	
Grozdni mošt in vino	
Grozdni mošt	22.04.00
Vino	22.05 (21-25-31-35-41-44-45-47-51-57-59-61-69)
Stranski proizvodi proizvodnje vina ⁽³⁾	23.05.00
Oljčno olje	
Deviško oljčno olje ⁽⁴⁾	15.07.06
Oljčno olje, nerafinirano ⁽⁴⁾	15.07 (07-08)
Stranski proizvodi pri ekstrakciji oljčnega olja ⁽⁵⁾	23.04.05
Govedo	
Domače govedo	01.02 (11-13-14-15-17)
Teleta	—
Drugo govedo, staro manj kot eno leto	—
Telice	—
Krave	—
Plemenski samci	—
Stari eno do dve leti	—
Stari več kot dve leti	—

⁽¹⁾ Npr. divje rastoče gobe, brusnice, borovnice, robidnice, maline itd.

⁽²⁾ Npr. slama, listi zelja in pese, grahove in fižolove luščine.

⁽³⁾ Npr. vinska usedlina, vinski kamen.

⁽⁴⁾ Razlika med tema dvema proizvodoma temelji na načinu stiskanja in ne opisuje različnih faz proizvodnje.

⁽⁵⁾ Npr. oljne pogače in drugi ostanki stiskanja oljčnega olja.

Šifra SUES

Govedo za zakol in pitanje		
Staro eno do dve leti	–	
Staro več kot dve leti	–	
Prašiči		
Domači prašiči	01.03 (11-15-17)	
Prašički	–	
Mladi prašiči	–	
Prašiči za pitanje	–	
Plemenske svinje	–	
Plemenski merjasci	–	
Konji, osli, mezge in mule		
Konji	01.01 (11-15-19)	
Osli	01.01.31	
Mule in mezge	01.01.50	
Ovce in koze		
Domače ovce	01.04 (11-13)	
Domače koze	01.04.15	
Perutnina, kunci, golobi in druge živali		
Kokoši, petelini, petelinčki, mlade kokoši, piščanci	01.05 (10-91)	
Race	01.05.93	
Gosi	01.05.95	
Purani	01.05.97	
Pegatke	01.05.98	
Domači kunci	01.06.10	
Domači golobi	01.06.30	
Druge živali:		
Čebele	–	
Sviloprejke	–	
Živali, ki se gojijo za krzno	–	
Polži (razen morskih polžev)	03.03.66	
Živali, ki niso navedene drugod	01.06.99	
	02.04.99	1
Divjad in meso divjadi		
Divjad ⁽¹⁾	01.01.39	
	01.02.90	
	01.03.90	
	01.04.90	
	01.06.91	
Meso divjadi	02.04.30	

⁽¹⁾ Živa divjad zajema samo posebej gojeno divjad in drugo divjad v ujetništvu.

Šifra SUES

Mleko, nepredelano

Kravje mleko	–
Ovčje mleko	–
Kozje mleko	–
Bivolje mleko	–

Jajca

Kokošja jajca		
Valilna jajca	04.05.12	1
Druga	04.05.14	
Druga jajca		
Valilna jajca	04.05.12	2
Druga	04.05.16	
	04.05.18	

Drugi živalski proizvodi

Surova volna (vključno z živalsko dlako) ⁽¹⁾	53.01 (10-20)
	53.02 (93-95)
Med	04.06.00
Zapredki sviloprejk	50.01.00
Stranski proizvodi živinoreje ⁽²⁾	15.15.10 43.01 (10-20-30-90) 53.02.97
Živalski proizvodi, ki niso navedeni drugod	

Kmetijske storitve ⁽³⁾**Kmetijski proizvodi, ki se skoraj izključno uvažajo**

Tropska oljna semena in plodovi	
Arašidi	12.01.11
	12.01.15
Kopra	12.01.20
Palmovi orehi in jedrca	12.01.30
Bombaževo seme	12.01.96
Oljna semena in plodovi, ki niso navedeni drugod	12.01.99
Tropske rastline za vlakna	
Bombaž	55.01.00
Druge rastline za vlakna	
Manilska konoplja	57.02.00
Juta	57.03.10
Sisal	57.04.10
Kokosova vlakna	57.04.30

⁽¹⁾ Če je glavni proizvod.⁽²⁾ Npr. kože in živalska dlaka in krzno zaklane divjadi, vosek, gnoj, gnojnica.⁽³⁾ Tj. storitve, ki jih običajno opravljajo sama kmetijska posestva, npr. oranje, košnja in žetev, mlačev, sušenje tobaka, striženje ovc, oskrba živali.

Šifra SUES

Ramija	54.02.00
Rastline za vlakna, ki niso navedene drugod	57.04.50
Druge tropske rastline za industrijsko uporabo	
Kava	09.01.11
Kakav	18.01.00
Sladkorni trs	12.04.30
Tropsko sadje	
Tropski orehi	
Kokosovi orehi	08.01.75
Akažu orehi	08.01.77
Brazilski orehi	08.01.80
Ameriški hikori orehi	08.05.80
Drugo tropsko sadje	
Dateljni	08.01.10
Banane	08.01 (31-35)
Ananas	08.01.50
Papaja	08.08.50
Tropsko sadje, ki ni navedeno drugod	08.01 (60-99)
Slonova kost, nepolirana	05.10.00

V. NEOBDELAN LES

Neobdelan les iglavcev za industrijsko uporabo

Les iglavcev

— 1 hlodi

(1) jelka, smreka, duglazija

(2) bor, macesen

— 2 jamski les

(1) jelka, smreka, duglazija

(2) bor, macesen

— 3 drug neobdelan les

(1) jelka, smreka, duglazija

(2) bor, macesen

Iglavci za vezan les

— 1 jelka, smreka, duglazija

— 2 bor, macesen

Iglavci za les za ogrevanje

Jelka, smreka, duglazija

Bor, macesen

Les listavcev za industrijsko uporabo

Neobdelan les (listavcev)

— 1 hlodi

(1) hrast

(2) bukev

(3) topol

(4) drugo

— 2 jamski les

(1) hrast

(2) drugo

— 3 drug neobdelan les

(1) hrast

(2) bukev

(3) topol

(4) drugo

Listavci za vezan les

— 1 hrast

— 2 bukev

— 3 topol

— 4 drugo

Les listavcev za ogrevanje

hrast

bukev

topol

drugo

Gozdarske storitve ⁽¹⁾

Drugi proizvodi (npr. lubje, pluta, smola)

⁽¹⁾ Tj. storitve, ki jih običajno opravljajo gozdna podjetja sama (npr. sečnja).

PRILOGA D

SEZNAM DEJAVNOSTI IZ TRETJEGA ODSTAVKA ČLENA 4(5)

1. Telekomunikacije
 2. Dobava vode, plina, električne energije in pare
 3. Prevoz blaga
 4. Pristaniške in letališke storitve
 5. Prevoz potnikov
 6. Dobava novega blaga, izdelanega za prodajo
 7. Transakcije kmetijskih intervencijskih agencij v zvezi s kmetijskimi proizvodi, ki se opravljajo v skladu s predpisi o skupni ureditvi trga s temi proizvodi
 8. Prirejanje sejmov in razstav
 9. Skladiščenje
 10. Dejavnosti komercialnih oglaševalcev
 11. Dejavnosti potovalnih agencij
 12. Vodenje prodajal za zaposlene, združenih in industrijskih prehrabnih obratov in podobnih ustanov
 13. Transakcije radijskih in televizijskih ustanov, ki niso navedene v členu 13A(1)(q)
-

PRILOGA E

TRANSAKCIJE IZ ČLENA 28(3)(A)

1. Transakcije iz člena 13A(1)(a), če se nanašajo na storitve paketne pošte
 2. Transakcije iz člena 13A(1)(e)
 3. Transakcije iz člena 13A(1)(f), razen transakcij medicinskih in paramedicinskih skupin
 4. Transakcije iz člena 13A(1)(m)
 5. Transakcije iz člena 13A(1)(n)
 6. Transakcije iz člena 13A(1)(p)
 7. Transakcije iz člena 13A(1)(q)
 8. Transakcije iz člena 13B(d)(2), če se nanašajo na storitve posrednikov
 9. Transakcije iz člena 13B(d)(5), če se nanašajo na storitve posrednikov
 10. Transakcije iz člena 13B(d)(6)
 11. Dobave iz člena 13B(g), če jih opravijo davčni zavezanci, ki so imeli pravico do odbitka vstopnega davka od zadevnega objekta
 12. Dobave blaga iz člena 15(2)
 13. Transakcije iz člena 15(6) in (9)
 14. Dobave iz člena 15(12)
 15. Storitve potovalnih agentov iz člena 26 in storitve potovalnih agentov, ki delujejo v imenu in za račun potnika, za potovanja izven Skupnosti
-

PRILOGA F

TRANSAKCIJE IZ ČLENA 28(3)(B)

1. Vstopnine za športne prireditve
2. Storitve avtorjev, umetnikov, nastopajočih izvajalcev, odvetnikov in drugih članov svobodnih poklicev, razen medicinskih in paramedicinskih poklicev, če to niso storitve iz Priloge B k Drugi direktivi Sveta z dne 11. aprila 1967
3. Opravljanje storitev s kmetijskimi stroji za posamezna ali združena kmetijska podjetja
4. Dobava lovskih psov in čistokrvnih konjev
5. Telekomunikacijske storitve, ki jih opravljajo javne poštne službe, in dobave blaga v zvezi z opravljanjem teh storitev
6. Storitve pokopa in upepelitev ter blago v zvezi s temi storitvami
7. Transakcije, ki jih opravljajo slepe osebe, ali delavnice za slepe, če te oprostitve ne povzročijo večjega izkrivljanja konkurence
8. Dobave blaga in storitev za uradne organe, pristojne za gradnjo, opremljanje in vzdrževanje pokopališč, grobov in spomenikov žrtvam vojne
9. Zdravstveno varstvo živali, ki ga opravljajo veterinarji
10. Transakcije, ki jih opravljajo bolnišnice in niso zajete v členu 13A(1)(b)
11. Storitve strokovnjakov v zvezi z ocenjevanjem zahtevkov iz zavarovanj
12. Oskrba z vodo, ki jo opravljajo organi javne oblasti
13. Upravljanje kreditov in garancij za kredite s strani osebe ali organa, ki ni kreditodajalec
14. Izterjava dolgov
15. Hramba in upravljanje delnic, deležev v družbah in združenjih, obveznic in drugih vrednostnih papirjev ali prenosljivih vrednostnih papirjev razen dokumentov, ki ustanavljajo lastništvo na blagu ali vrednostnih papirjih iz člena 5(3)
16. Dobave objektov in zemljišč, opisanih v členu 4(3)
17. Prevoz potnikov
Prevoz blaga, kot so prtljaga ali motorna vozila, ki spremljajo potnike, in opravljanje storitev v zvezi s prevozom potnikov sta oproščena samo, če je prevoz potnikov oproščen
18. Dobava, izboljšava, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem komercialnih plovil za plovbo po notranjih plovnih poteh ter dobava, najem, popravilo in vzdrževanje opreme, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja
19. Dobave nekatere opreme po zaključku obdobja popravka za odbitke
20. Dobave reciklažnega materiala in svežih industrijskih odpadkov
21. Blago za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje zasebnih čolnov, ki so namenjeni izven nacionalnega ozemlja

-
22. Blago za oskrbovanje z gorivom in drugo oskrbovanje zrakoplovov za zasebno rabo, ki so namenjena izven nacionalnega ozemlja
 23. Dobava, izboljšava, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem zrakoplovov, vključno z opremo, ki je vgrajena ali se pri tem uporablja, ko jo uporabljajo državne institucije
 24. Prevoz blaga po Renu in prekopu Mozeli in transakcije v zvezi s tem prevozom
 25. Dobava, izboljšava, popravilo, vzdrževanje, zakup in najem vojnih ladij
 26. Transakcije v zvezi z zlatom, razen zlata za industrijsko rabo
 27. Storitve potovalnih agentov iz člena 26 in storitve potovalnih agentov, ki delujejo v imenu in za račun potnikov, za potovanja v Skupnosti
-

PRILOGA G

PRAVICA DO IZBIRE

1. Pravica do izbire iz člena 28(3)(c) se lahko odobri:

- (a) v primerih transakcij iz Priloge E:

Države članice, ki so že oprostile te dobave, poleg tega pa dopuščajo tudi pravico do izbire za obdavčitev, lahko to pravico do izbire ohranijo

- (b) v primerih transakcij iz Priloge F:

Države članice, ki začasno ohranjajo pravico do oprostitve teh dobav, lahkoodobrijo davčnim zavezancem pravico do izbire za obdavčitev

2. Države članice, ki že odobravajo pravico do izbire za obdavčitev, ki ni zajeta v določbah odstavka 1 zgoraj, lahko dovolijo davkoplačevalcem, ki to pravico uveljavljajo, da jo ohranijo še največ tri leta po datumu začetka veljavnosti Direktive.
-